NĂM THỨ NHỨT SỐ 91 GIÁ MỖI SỐ 0$05 NGÀY THỨ TƯ 8 MAI 1929

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng nhà kho Quán Ven Đường

THẦN-CHUNG

XUẤT BẢN MỖI BUỔI SÁNG

Chủ-nhiệm : DIỆP VĂN-KỲ

Tòa báo : Góc đường Filippini và Espagne
GIÂY THÉP NÓI : 324

Chủ-bút : NGUYỄN-VĂN-BA

Cứ cho tất cả người trong số Nguyễn đình Trị vô nghị viện thành-phố, chẳng những là tỏ cho ai nấy đều biết rằng quyền lợi của dân Annam trái hẳn với quyền lợi các nhà tư bổn Độc-quyền nước ngoài mà lại còn có thể yêu cầu với chánh-phủ phải sửa đổi chế độ xứ nầy lại cho thích hợp với trình độ của dân ta ngày nay.

Vậy còn ai lại không nhận hai cái tôn chỉ chánh đáng ấy nữa.

Trước khi tòa xử vụ Nguyễn-an-Ninh

Lát nữa đây, thì tòa Trừng trị sẽ đem vụ Nguyễn-an-Ninh ra xử.

Vậy mà đã xử chưa ?

Xử chưa không biết. Chớ chúng tôi dả có nghe tin rằng sẽ có lính Sơn-đầm, cảnh sát canh tuần nghiêm nhặt lắm.

Thế cũng chẳng lạ gì. Trong 1 vụ mà đả có đến trên 1 trăm mấy chục người liên can vào, thì chẳng canh tuần nghiêm nhặt sao đặng.

Nghe nói cách chừng ba bốn năm nay, cũng chuyện ấy, thì lại có dăn giây cùng đường.

Bây giờ e khỏi.

Vì ngày nay tôi tưởng người Annam mình đối với thời cuộc nước nhà dả hiểu là mỗi việc đều cần phải trầm tiềm nghỉ ngợi. Tháo bạo không phải là không hay, nhưng phải liệu mà làm cho nhằm buổi : có lúc cần phải trầm tiềm nhiều hơn.

Đi coi xử vụ Nguyễn-an-Ninh không ?

« Đi coi » thì thôi ở nhà tốt hơn. Mà hiện nay đến đó, mấy ai khỏi cái tiếng đi coi ?

Chúng tôi đây cũng vậy. Cũng chỉ đi coi, đi nghe về mà viết báo cho kẻ không đi coi như chúng tôi đọc.

Người đọc kia, e khi cũng là vì « Cái tánh hiếu thời sự » như ông Phan-văn-Hùm đã nói thế thôi.

Tôi còn nhớ như tuồng có nói: « cái lòng cảnh mộ vị-nhơn của một cái dân-tộc suy vong cũng là một cái giấu tiến phong muốn bước vào đường tấn thủ » Và trên đây thì lại nói cần phải trầm tiềm nghỉ ngợi. Nhưng hai cái chuyện đó vì với sự tấn-thủ của một dân-tộc, thì cũng chẳng khác chi mấy cái quán cho hành khách nghỉ chơn. Nếu ở đây dựa đó hoài, thì làm sao mà đi cho hết con đường dài dặc kia đặng.

Hôm nay chúng ta đối với vụ Nguyễn an Ninh, bởi tại cái tâm đức của chúng ta chưa kiên xác, có trình độ của dân ta dương thấp hèn, thì chúng ta phải giữ cái thái độ trầm triềm yên lặn là một lẽ tất nhiên.

Nhưng đó cũng là cái quán nghỉ chơn, cũng là một cái thời kỳ vạn bất đắc dĩ của một cái dân tộc suy vong. Chớ trên con đường dài dặt kia, người hành khách tất phải phăng phăng đi tới đối với vận hội tương lai của chúng mình, thì anh em trong nước cũng phải sớm lo chuyện tấn thủ. Chớ chẳng có lý gì. mà từ đây mỗi việc ta lại cứ mỗi than dài...................

Quả như anh em trong nước mà đều đủ biết đặng như thế. thì hôm nay rủi như có hò nhau đến tòa mà coi « cho biết thời sự » cũng không sao : Cái tương lai của nước nhà không phải tóm ở trong một ngày, cái chí tấn thủ của nòi giống không phải ở trong một việc.

Mà ông Nguyễn-an-Ninh cũng chưa phải là phạm tội đến bị tù chung thân.

Nếu còn chút công-lý, thì chắc Tòa án sẽ nói là Nguyễn-an-Ninh vô tội. Bằng không, thì ông Ninh vậy, chúng ta đây cũng vậy, cũng đều cho là lý thế nó phải như vậy rồi.

Trách ai ? Tự trách lấy chúng ta là phải hơn hết.

Cái thân thế ông Nguyễn-an-Ninh như tuồng nó đả định trước : như vậy rồi.

Tôi chỉ buồn riêng cho một trăm mấy chục người kia. Than ôi ! Cui cút làm ăn, quê mùa rẫy bái, có ngờ đâu tai bay họa gởi, già trẻ bé lớn phải kéo nhau ra giữa tòa Thống-trị như thế này !

Thế mà rồi đây tòa có xét rõ mà tha cho những người vô tội nầy chăng ?

Hay lại cứ bằng nơi những [illegible] mà cho họ là dân cách mạng.

Về phần riêng chúng tôi, thì chúng tôi chẳng bao giờ nghĩ rằng Tòa sẽ làm như vậy. Vì cứ theo phương diện chánh phủ thuộc-địa, thì làm vậy là hại, chớ có lợi gì đâu. Nói rằng cho đến hàng dân lương thiện làm ăn mà cũng có người cách mạng, thì chẳng phải là thú nhận cái chế độ chánh sách xứ nầy còn xa sự tận thiện, tận mỹ nhiều lắm sao ?

Song, than ôi, ở trong xứ gần đường xích đạo nầy, mặt trời nghiêm khắc quá, thì có chuyện chi mà lấy lý đặng liệu trước được đâu.

Chờ tòa xử sẽ hay.

DIỆP-VĂN-KỲ

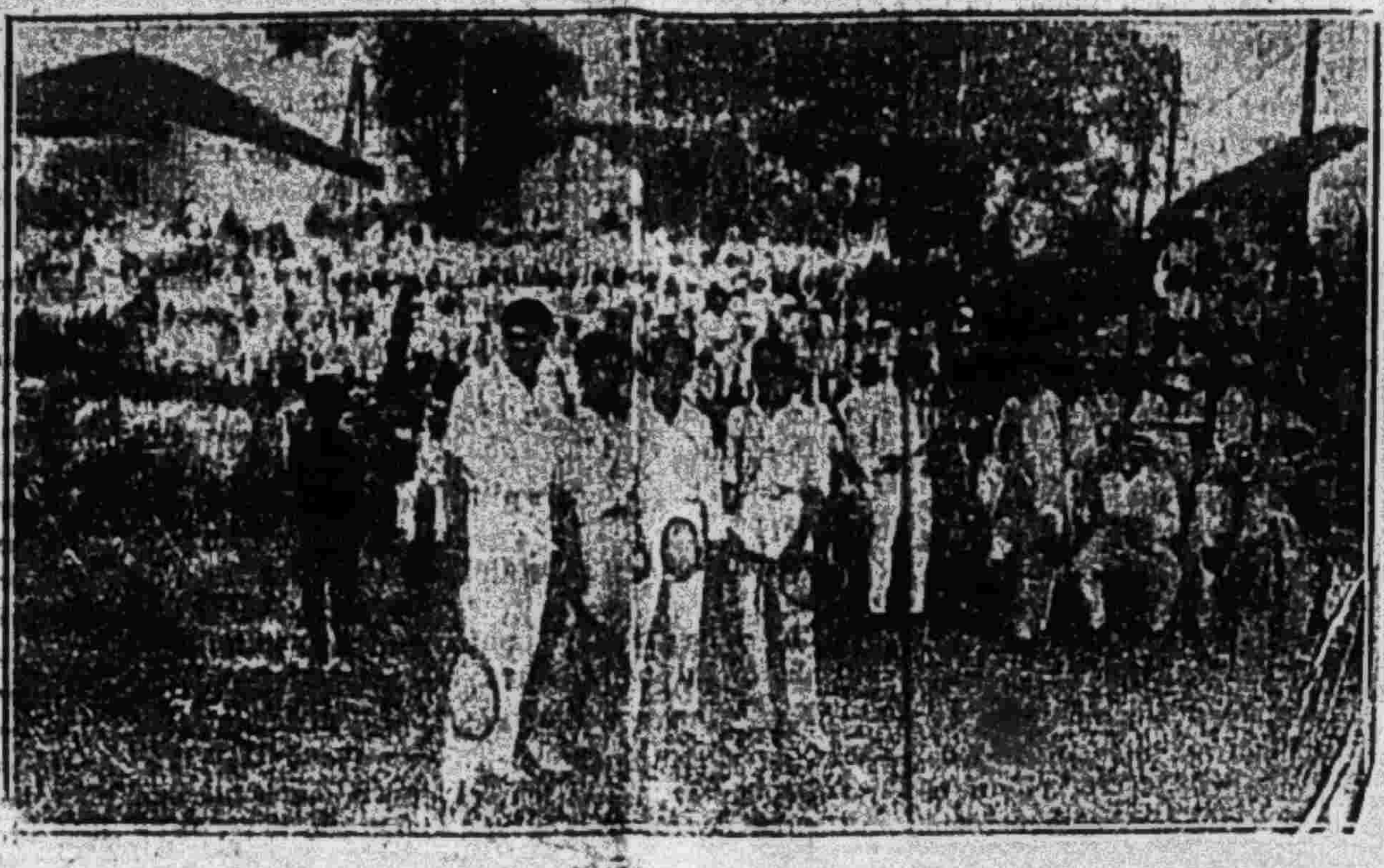

Đây là bức ảnh chụp bốn người trước khi đánh, từ bên trái qua bên mặt : Antoni, Giao, Chim, Hoo-Hye.

Chiều hôm qua, Giao đánh độc chiếc với Hoo-Hye. Thật Giao hôm nay trổ cái tài tennis phần đông người Saigon chưa từng thấy bao giờ Giao đánh hay như vậy.

Đánh dũ miếng, coi hơn Chim ngày hôm kia nhiều lắm.

Set đầu Hoo-Hye chạy như tử mà cũng phải thua 6-4.

Qua set thứ nhì, Giao hơi mệt, song vẫn cũng còn hay, có nhiều trái «balle» đặc biệt, người coi khen rầm, Song bị Hoo-Hye ăn lại 7-5.

CÂU CHUYỆN HẰNG NGÀY

Cờ hiệu của đảng Lập-Hiến

Thiên hạ đồn rằng :

Lóng nầy vì nhiều người công kích đảng Lập-hiến, cụ Bùi tự biết nền móng của đảng cụ sắp sửa lở sụt, liền mời hết đảng viên mở cuộc hội nghị tính cách [illegible]

Trong khi đảng viên nhóm hiệp đã đủ mặt, cụ lớn đứng lên nói :

Thưa anh em, anh em quá yêu tôi mà bầu làm một người to đầu trong đảng thuở nay, tôi chưa từng làm đặng việc gì nghĩ cũng mắc cở. Lóng nầy vì tôi tham 50 chục ngàn đồng của hãng Phông-tên, tiến dẫn ông Trần-văn-Khá làm hội-đồng, mà quốc dân nhao-nhao công kích, tình-thế của bổn đảng ngày nay thiệt càng ngụy-ngập.

Nhưng tôi xét ra thì sự ngụy-ngập của bổn đảng, chẳng những do ở việc tiến dẫn ông Khá, mà cũng do ở bổn đảng không có vẻ tôn nghiêm là vì chúng ta không có cờ hiệu. Vậy nay tôi muốn chế ra một lá cờ làm hiệu riêng của bổn đảng, anh em thử nghĩ, dùng kiểu gì ?

Ông Trần-văn-Trí nói : Đảng ta đặt tên là đảng Lập-hiến mà thuở nay chẳng thấy «hiến hung» chi hết, đã là sự mắc cở lắm rồi. Nay lại còn chế ra cờ hiệu, e rằng quốc-dân họ càng chửi nữa.

Cụ Bùi nạt lớn rằng : Anh muốn theo Nguyễn-đình-Trị phá hoại bổn đảng sao ? Anh phải biết rằng : Cái tên Lập-hiến là bổn đảng đặt ra để « loè» quốc-dân, chớ chúng tôi đâu có chi gì về Hiến-pháp mà nói rằng «lập» với chẳng «lập»?....

Ông Bảng nói tiếp : Phải, quan lớn nói phải ? Bổn đảng đã lấy ngón « loè» làm tôn chỉ duy nhứt, thì bây giờ phải có cờ hiệu mới loè được nhiều người. Vả lại, thuở nay chúng ta mở miệng là nói « ngọn cờ đảng Lập-hiến». Vậy mà không có cờ hiệu thì còn ra sao ?

Cụ Bùi lại hỏi : Vậy thì cờ hiệu của bổn đảng nên dùng kiểu gì ?

Ông Bền nói : Hay là dùng hiệu «con rồng vàng» cho hiệp với nghĩa lập hiến.

—Không được. Nếu vậy thì là cờ hiệu của vua Khải-Định rồi. Cái này tôi định làm cờ hiệu riêng của đảng kia mà !

Ông Nương nói : Nhờ danh nghĩa của bổn đảng mà cụ lớn được khoảnh ruộng Ngã ba đình hạ, hay là cứ vẽ địa đồ khoảnh ruộng đó làm cờ hiệu.

—Không được. Khoảnh ruộng của tôi lớn quá, vẽ vào một lá cờ làm sao cho rõ nét.

—Vậy thì cụ lớn định dùng kiểu gì ?

—Chớ cờ hiệu phải theo nhằm tôn chỉ của đảng. Cứ ý tôi thì bổn đảng nên dùng lá cờ màu trắng mà viết chữ «R. A.».

— Bẩm cụ lớn, làm vậy là ý thế nào ?

— «R. A.» là chữ (Régie Alcool) viết tắt, các nhà bán rượu công xy, họ vẫn thường có lá cờ như vậy. Nay bổn đảng đã hiệp tác với hãng Phông-tên, thì cần nhứt là nên dùng cờ hiệu của hãng ấy làm cờ hiệu của đảng, đặng tỏ ý hoan nghinh, mà lại có thể nhìn hết những người bán rượu công xy làm đồng chí trung thiệt của bổn đảng; nếu sau nầy ông Khá đắc cử hội đồng thành phố, chắc ông sẽ xin cho Saigon mở nhiều tiệm rượu công xy, như vậy thì dùng hiệu cờ «R. A.» há chẳng là khuếch trương thế-lực cho bổn đảng.

Ông Khá vỗ tay [illegible] Trong hội thấy đều làm tiếng la : Đảng Lập-hiến vạn tuế ! Hãng Phông-tên vạn tuế !

[illegible]n - Việt.

Cái khổ đi lảnh lương

Trên mặt báo-chương đã nhiều người bàn đến cái thống-khổ của anh em lao-động. cái khổ mà anh em phải chịu trong khi làm việc với chủ. Hôm nay nói đến cái khổ đi lảnh-lương của anh em ở Sadec.

Than ôi! đã sanh ra là con [illegible] lấy bát cơm, manh quần, tấm áo. Người có học vậy, kẻ không học cũng vậy, Anh cu-li làm gì ? — Làm mướn. Mấy thầy giáo, việc nhà mướn làm gì ? — Cũng làm mướn ! Ừ ! nghèo thì đi « làm mướn ».

Đã đi làm mướn thì còn trông gì hơn là trông tới cuối tháng đặng lãnh lương ?. . . . . .

Trông cái quan cảnh Tòa bố Sadec lúc cuối tháng tư vừa qua thiệt không sao không cảm xúc trong lòng.

Tháng Avril chạy qua vừa hết, các bạn «làm mướn» mừng thầm rằng mình sẽ có số tiền mà trả tiền phố, tiền nước mua ăn sắm mặc, có người bị phải trả số tiền dả vay đặng « chạy đau » nữa !

30 Avril giờ làm việc mãn, thôi thì bương bả lại « nhà hầu» đứng chờ, trong ngoài chật nức, 11 giờ « ông công táp » (!) nói không có lương. Ngơ ngác.....

Rằng chờ một ngày nữa. 1 mai lại đến. Đợi, đợi mãi đến mãn giờ rồi về, « chưa có lương ! Đi về, có người hỏi : sao chưa có lương ? Tháng mãn rồi mà, sao chưa có tiền tháng tư ? — Hỏi ai ? Ai cũng như ai, ai cũng là người làm mướn, hỏi ai được, chẳng qua hỏi cho đở buồn rồi về. Ngày sau. 2 mai nhằm ngày thứ năm. Mấy thầy giáo xa gần tựu đến. Chờ đến 10 giờ mới được « phép » vô « ghi sê ». Gần mãn giờ, phần thì sợ trễ xe, [illegible] lên ». Nhưng, đến 11 giờ thì cũng có một số ít người được lương, còn bao nhiêu lại phải chờ.... nữa.

Chờ ! chờ đến buổi chiều, 4 giờ..., 4 giờ rưỡi. Bụng phập phồng vì nếu chiều mà lảnh lương chưa được thì một tuần lễ nữa mới có giờ rảnh mà trở lại tỉnh, nếu rủi trễ thì đối với trách nhậm mới làm sao ?...

Còn mấy anh cu-li, lảnh mỗi tháng mười mấy đồng « xài » không đủ, phải vay, phải hỏi, bây giờ đến cuối tháng chủ nợ họ kéo, họ lôi. Lương lảnh chưa được lấy gì trả ? Vì thế nên có một người — vì thấy có ông lục-sự vài mấy ông khác lảnh lương trong phòng — một người đánh liều bước vào xin cho lảnh lương, song bộ ngài coi « vườn » một chút nên « ông công-táp » T... ó lên.

Đã lảnh lương trễ, lại bị «quở», tội nghiệp !

Ủa ! mà ai cũng là người, sao có người vầy người khác ? Bình đẳng !

Than ôi ! « gà một chuồng đá lẫn » ! Người Annam ta sao mà ngu dần đến thế ? Cũng *làm mướn* với nhau đặng kiếm đồng lương, sao lại có « cây gậy ho hùm » mà dọa nạt người một giống ? « Ông công-táp » danh gia kia ông có nghe mấy lời nầy ?

Vậy tưởng quan chủ tỉnh Sa-dec cũng nên tra xét và trừ bỏ những sự trễ nải nói trên kẻo mà tội nghiệp cho những kẻ làm « tôi . . . .

Bất bình.

Diễn-thuyết

Tối thứ năm 9 mai tới đây, tại Hội Nam-kỳ khuyến học, số 80 đường Lagrandière ông kỹ-sư *Hermitte*, cách trí khoa cử-nhơn, sẽ diễn về « *sự tiến bộ của những cách chuyên chở* ».

Múa vợt

Chiều thứ năm 9 mai 1929 đúng năm giờ

« Chim » (Vô địch (Annam) tái chiến với

« Hoo-Hye » (Vô địch Singapore).

Tiền vô cửa, hạ bớt phân nửa cho các Học-sanh.

Thương nước

Qui hóa thay, danh vọng thay cái tấm lòng thương nước ; cái nghĩa *thương nước* nó hùng hồn siêu-việt, tối trọng tối cao. Từ xưa đến nay biết bao nhiêu kẻ anh hùng vì mang hai chữ ấy, mà tấm thân vất vả, đói khát lạnh lùng, sớm đầu non, chiều gối bể, trót đời quảng quại một gánh nặng nề, hủy các đều vui sướng riêng mà mưu hạnh phúc chung cho nòi cho giống.

Mà cũng lắm kẻ mặt dạn mày dày, lợi dụng hai chữ *thương nước* mà làm mồi phú quí, bả vinh hoa. Ngoài miệng thì vì nước vì dân, kỳ trung thì lo danh tính lợi. Ôi ! gớm thay cho thứ người lòng chim dạ cá, sớm Bắc hôm Nam, chỉ biết tiền không kể gì nghĩa vụ. Dã bao nhiêu năm rồi, họ dám đem cái thuyết đề huề làm thuốc độc mà thuốc đồng bào. Vậy mà họ lại còn kể ơn kể nghĩa.

Nay đồng bào đã thấu gan ruột của ai đó rồi. Nếu ai kia mà tỉnh ngộ mà mình tự hỏi mình rằng xưa sao kẻ rước người đưa, nay sao kẻ trề người ghét thì lương tâm chắc sẽ tự trả lời rằng : Muốn ái quốc thì đừng vị kỷ, muốn vị-kỷ thì đừng ái-quốc.

Ph.

Cái tục ly dỵ lạ đời

Ở bên xứ Burmah, nước Ấn-độ có tục dễ bỏ rất kỳ khôi. Khi nào một đôi vợ chồng dả tỏ ý bất hợp thì cả hai đi qua hàng bên cạnh, mua hai cây đèn sáp giá bằng nhau. Rồi về nhà, cắm hai cây đèn sáp ở giữa đất và đồng thắp một lần. Một cây đèn đại biểu cho ông chồng, còn cây nửa đại biểu người vợ. Rồi hai vợ chồng coi chừng cây nào người nấy, ai ai cũng phập phồng lo sợ, vì theo tục lệ, thì cây đèn người nào tắt trước thì người ấy phải dể nhà cửa của cải cho người kia mà đi. Dầu cây kia có hơn cây tắt trước một ly khắc đồng hồ đi nữa là cũng đủ cho người được cây đèn ấy ở lại cầm cửa nhà gia thế.

Sự lanh của điện

Người ta mới so sự lanh của chớp mà tính ra sự lanh của điện khí. Chớp thì thoạt thấy liền, còn tiếng sấm phải đi một giây đồng hồ là 340m, nên khi nào ta cũng thấy ánh sáng của chớp trước nhiên hậu mới nghe tiếng sấm sau ; người ta tính rằng điện khí chạy lanh cho đến nỗi trong 1 giây đồng hồ mà chạy được 8 lần khắp quả địa cầu.

SAIGON — THƯỢNG HẢI — HOÀNH-TÂN

(Nhựt ký của người bồi tàu)

(Tiếp theo)

DEPOT LEGAL INDOCHINE No 10915

Tôi không khi nào quên cái buổi chiều kia tôi cùng người bạn tàu dắt tay nhau thơ thẩn dạo chơi trên mấy con đường lớn ở Hong Kong. Bước đầu đến đất lạ, mình lại người quê mùa nên đi đến đâu cũng muốn xem cho thích mắt, không sợ gió lạnh, chẳng ngờ canh khuya.

Từ cái nón đỏ đỏ của các bác xe kéo Tàu bộ, đồ vàng vàng của chú lính Anh, cho chí cái màu xanh dương của xe tắt xi, mình cũng mở mắt lạ ra ngó, còn bạn mình, thì cứ nắm tay lôi tuốc mình bảo rằng : « Lạ lắm sao ? » Bạn không lạ, mà mình lạ.

Mình vẫn tưởng Hong-kong là thành thị của người Khách như cái Cholon của mình. không ngờ nếu đem Hong-kong mà trồng được bên Mỹ, bên Anh, thì người Mỹ, người Anh không thẹn mà nhận thành ấy là thành của mình, vì Hong-kong vẻ rỏ ra cái trật tự, sự kiên-cố của con cháu bà nữ hoàng Victoria, hay là vua Georges vẫn còn trị luôn luôn mình thấy hình chạm trên mấy cắc bạc nhõ nhõ trắng phau đương khua leng-keng trong túi mình. Nếu không có mấy cái xóm thấp của người Huê-kiều ở, thì mình tưởng mình đi lạc ở Úc-đại-Lợi hay là ở Mỹ-châu. Đâu đâu cũng khoảng, khoát sạch sẽ, đâu đâu cũng nghiêm trang, lớn rộng : cái tinh thần dân tộc Anh hiện ra rất rỏ ràng, ghi chặc vào mảnh tường đỏ của hãng giây thép thủy (Câbles) ở gần bên tàu đỏ, hay là mảnh đá xanh của nhà ngân hàng « Thos cook an son ». Thế lực thực dân của người Anh như mượn cái hòn cù-lao đất núi Huởng-cảng mà lan rộng ra cùng khắp miền châu Á cũ-kỹ, lôi thôi lượn cụm nầy, để cho người ngoại quốc mở mắt xem chung.

Người Anh ở Hongkong

Tôi nhớ mập mờ năm sáu năm về trước đây có một nhà viết báo Anh sang du lịch Đông-Dương, khi về muốn cảm thạnh tình của Chánh phủ thuộc địa ân cần tiếp đãi mình bèn nói rằng : « Cái công trình khai phá của người Pháp đáng cho ta dở nón cúi đầu kính phục lắm ». Bồi Tàu nầy đến Hong-Kong, tuy không có ai tiếp rước dài dằng mặc dầu, nhưng khi xem được tận mắt cái hải cảng rồi, mình phải buộc mình dở nón cúi đầu kính phục cái công khai hóa của người Anh ở đây, thật tình dở nón, chớ không có ý nói dua bợ theo cách lịch sự chút nào, như ông chủ nhựt trình ở Luân đôn trên kia đâu.

Thật vậy, người Anh chiếm Hương cảng từ tháng tám 1842 tới giờ, đó không biết bao nhiêu [illegible] nước mắt, trải qua không biết bao nhiêu lúc lo sợ, hiểm nguy, ròng rả 87 năm trời lấn núi, chen sông, đem cái hoang đảo hình thể lôi thôi, bề ngang chừng 10 ngàn thước, bề dài chạy từ đông sang tây chừng 17 ngàn thước, mà tạo thành nên một cái ải-địa đẹp ở Viễn-Đông khác hẳng cảnh xưa nhiều lắm.

Ai ai cũng biết rằng, người Anh vì muốn làm giàu cho người mình buôn-bán á-phiện ở Ấn-độ, cùng các bầy sâm tàu-bè ở Liverpool (tên một thành ở nước Anh) nên dùng võ lực mà ép buộc người Tàu ăn mãi « cơm đen » trong trận giặc Nha-phiến năm 1840 chí 1842. Người Tàu lúc ấy còn ở dưới quyền cai trị nhà Mãn-Thanh cố hết sức chống cự, nhưng trên vua bạc nhược, dưới dân yếu hèn, sức súng, thế yếu, nên mới gạt giọt lụy mà ký tờ hòa-ước Nam-kinh (1842) bằng da xé thịt mình mà giao cù-lao Hương-Cảng cho người Anh làm chủ.... Đau đớn thay cho người Tàu !

Tuy chưa đến nổi mất nước, nhưng cái triệu dường như mất nước bắt đầu phát-sanh từ đó. Người Anh sang Hong-Kong được ít lâu chê chổ mình ở còn hẹp, chưa đủ hơi cho mình thở, chưa đủ đất cho mình đi, bèn thương-lượng khôn-khéo thế nào mà tờ giao ước ký ở Bắc-kinh định dâng cho các bác một phần đất Cửu-Long ở phía bên kia sông nữa (Cửu-Long hay là Cửu - Lùng ở chỗ bến tàu đậu, trong kỳ hạn 99 năm, Người Anh bèn đào thành đắp lũy, trước dựng Hong-kong thành một cửa-ải, trữ súng trữ đạn, để bảo chữa quyền lợi mình ở Á-Châu, và dòm ra Thái bình Dương luôn thể, sau xây Hong-kong làm một cửa biển buôn bán để các nước giao-thiệp hằng ngày. Hai cái mưu trên kia, người Anh đế-quốc chẳng bao nhiêu năm đều đạt được hết. Tiếng nói người Anh truyền bá đến đâu thì người Anh theo tiếng nói mình mà sang lập-nghiệp ở đấy. Như vậy mà họ nói thịt ngon ăn một miếng nhỏ chưa dả thèm, thà không ăn thì thôi, ăn thì ăn cho lớn miếng kẻo để mang tiếng ăn, nên họ sanh sự gây nên cuộc chiến tranh nha phiến lần thứ hai (1856-1857) cùng các việc rối loạn khác, chẳng kể chi máu nhuộm đỏ sông, sương phơi trắng núi, tiếng oan lợp đất, hơi oán mịt trời, miếng mình mãn nguyện thì thôi. Vua tôi nhà Mãn Thanh dầu căm tức thế nào, cũng chẳng làm gì giống dân ở bên kia sông Manche được.

Kết quả thì việc buôn bán thuốc độc qua năm sau thì dã có « luật pháp » làm chứng bằng hỏi — luật pháp nầy ai cũng biết không phải của người Tàu đặt ra để binh quyền lợi mình vậy. .

Người Anh nhờ đó mà làm giàu, nhờ đó mà xưng hùng, xưng bá ở Viễn-đông. lấy Hạ-châu (Singapore) cùng Hương-cảng (Hongkong) làm hai cái ghế dựa cứng cỏi ở Á-châu cù-

Cảnh mặt trời lặn ở Hong-Kong

kỳ, dương còn mê mộng trong giấc truy hoang. Ngày nay nước Tàu mất Hong-kong không phải ngày buồn riêng cho dân-tộc nước Tàu,..................

Tòa kiểm duyệt bỏ một đoạn

Than ôi ! mạnh được yếu thua, luật tấn hóa nào kiêng đứa dại. Than ôi ! khôn sống bống thác, máy tuần hoàn đâu nể thằng ngu.

(Còn nữa)

THẦN-CHUNG QUOTIDIEN ANNAMITE ... SAIGON

Ba năm về trước Nga với Tàu

XIX

Tưởng-Giới-Thạch với đảng Cộng-Sản

Lúc đó, Tưởng là nhân-vật *chánh* giữa của đảng quốc-dân, hết sức muốn đề-huề với đảng cộng-sản, nhưng mà kêu Tưởng là đảng Tô-nga thì Tưởng không chịu. Mùa xuân 1926, Tưởng đối việc quan-hệ của đảng Quốc dân và Nga có cắt nghĩa một đoạn như vầy :

« Ta không phải là đảng nước Nga, ta không phải là người *ruộng rẫy* nước Anh, ta là người muốn sửa lại nước Tàu, cho thích hạp với thời đại mới trong thế-giới ngày nay và có được một địa vị xứng đáng trong đoàn thể quốc-tế. Chúng ta thiệt đã nhờ sự giúp đỡ của chánh-phủ lao nông nước Nga, song le, nếu có nước nào vui lòng giúp đỡ chúng ta thì chúng ta không cần phải hỏi nước đó theo về chủ nghĩa nào cứ việc hoan nghinh một cách sốt sắng.

Còn ai biểu rằng ta và chánh phủ Quảng-đông đều theo quyền chỉ dẫn của nước Nga, thì là người không biết thiệt tình của chánh phủ Quảng-đông, không biết chân ý của chúng ta và lại là người nói vu cho chúng ta nữa. Chú[illegible]ng ta đau lòng thứ nhứt [illegible] Tàu đương bị *chết giờ*, là nước [illegible] lấy việc « làm cho chúng ta ph[illegible] » làm việc cần nước ta sống [illegible] hiến cho nước nhứt, đặng mà [illegible] tưởng tự do ta được theo con [illegible] với các chánh nghĩa mà sánh [illegible] bạn thủ nước thế giới. Chúng ta [illegible] cái trước hết là việc chữa khử [illegible] bịnh bên trong. Bởi vậy mà [illegible] cải cách tỉnh Quảng-đông dựng làm khu-vực đúng như lý tưởng. Cái mục đích ấy đã đạt tới thì các tỉnh khác sẽ liên hiệp với chúng ta dùng sự nghiệp của chúng ta, làm khuôn phép mà tiến hành công việc cải cách.

Chúng ta lại mong rằng: tỉnh Quảng-đông sẽ hóa theo kiểu *quốc-tế*, vì vậy chúng ta không cần phân biệt giống người hay là phân biệt cõi nước, hễ người nào hiệp tác với chúng ta thì chúng ta hết thảy hoan nghinh. »

Mùa hạ năm 1926, trong khi đương kéo quân lên bắc, Tưởng cũng có một câu nói rất quyết đoán như vầy :

« Quân đánh Bắc từ Trường-sa kéo ra Nhạc-châu mới bắt đầu tiến đánh xứ Võ-Hán, chỉ cốt lấy được Nhạc-châu thì Võ-xương là đất của chúng ta rồi. Lấy Võ-hán sẽ nhằm miệt hạ-du Trường-giang mà mưu tính cho thế lực lớn lên, việc đó cũng không phải là việc khó, vả lại, ta lại hô ứng với quân quốc-dân ở phương Bắc, hai bên cùng đánh ập vào quân của Ngô-bội-Phu, Trương-tác-Lâm, như vậy thì trong hai năm, có thể hoàn-thành được cuộc thống-nhứt cho nước Tàu... »

Chẳng bao lâu Tôn-truyền Phương thua, Ngô bội Phu chạy, Trương tác Lâm chết, đến tháng bảy năm ngoái thì cuộc thống nhứt của Tàu hoàn-thành, tính ra chưa đầy *hai* năm, in như lời Tưởng đã nói, vì thế mà nhiều người phục Tưởng là bực cao kiến. Tuy vậy, nước Tàu lúc đó, một bên thì bọn quân-phiệt tàn nhẫn đã cực điểm, một bên thì nhân dân bắt đầu tỉnh ngộ, đương muốn thoát khỏi những sự hình phạt nặng, thuế má nhiều của bọn quân phiệt, vậy mà đảng quốc dân lấy sự binh vực nhân dân làm mục-đích, lại thêm có Phùng ngọc Tường, Diêm tích Sơn cùng hiệp sức vào, hai năm rồi cuộc Bắc-phạt, cũng là nhờ về thời thế vậy.

. . . .

Từ đây về trước, trong những bài nói về sự quan-hệ của Tàu với Nga, đã có nhiều chỗ nhắc đến nước Nga giúp đỡ nước Tàu, nhưng mà nội dung sự giúp-đỡ thế nào chưa kịp nói rõ. Bây giờ thuật lại cho đủ.

Sự Nga giúp Tàu, có thể chia làm hai hạng là giúp về vật chất và giúp về tinh thần.

Thuộc về khoản giúp về vật-chất thì hiện có nhiều tin đồn, như là ; đối với những phi-tồn về chánh-trị và về quân-sự của chánh-phủ Khố luân, nước [illegible] cho Tàu vay tiền rất nhiều ; N[illegible] khi chánh-phủ Quảng-đông [illegible] mở trường Huỳnh-phố, đông [illegible] tới ở Moscou cũng vay Tưởng-G[illegible]00 muôn đồng ; quả Nga được [illegible] của quân *Quốc dân* nửa đồ binh [illegible] do một chiếc *cách mạng* đều [illegible]-đông nước tàu của đội nghi [illegible] chở vào Nga ở Hải-Tham-U[illegible] Quảng-đông. [illegible] đông, Đó lời về miệt Quảng [illegible] dân, lại còn về quân Quốc- [illegible] Phùng Ngọc-Tường cũng có v[illegible] mượn của Nga.

Kim-Ngô

Truyện [illegible]

Ngô-Việt Xuân-Thu

Mới xuất bản lần đầu. Mua sỉ lẻ do nơi Nhà-in Bảo-Tồn.

23 Đường Filippini.

HAI CHỮ «Mẫu quốc» là nghĩa thế nào?

Một cậu [illegible] học trò về nghỉ nắng trong nhà quê, tới chơi nhà ông Đồ già kia, ngồi nói chuyện, cậu ta nhân hỏi rằng :

— Thưa bác, hai chữ « Mẫu quốc » là nghĩa thế nào ? mà tôi thường nghe họ nói luôn.

— Khốn nạn ! ngày nay học chữ tây, bỏ cả chữ hán, đến hai chữ đó mà không hiểu nghĩa sao ?

— Vâng, chúng tôi không học chữ hán, nhưng khốn vì trong văn quốc ngữ ngày nay, hoặc trong nhựt trình, hoặc trong sách vở, người ta thường xen chữ hán vào phần nhiều. Như hai chữ «Mẫu quốc» đó thì hằng ngày thường nghe luôn, mà chẳng giấu gì bác, chính tôi đây cũng nhận không ra cái nghĩa nó.

— Thật thế à ! tôi nói cho cậu nghe ; Mẫu là mẹ ; Quốc là nước.

— Vưng, nghĩa đen đó thì tôi cũng có nghe, nhưng khi dùng chữ « Mẫu-quốc » thì chỉ thế nào là nhằm ? Vì như ta là người Aonam thì «Mẫu-quốc» ta ở đâu ?

— Cậu nầy nói lạ chớ ! mẹ mình đẻ mình ra ở đâu thì nơi chôn nhau cắt rún đó là « Mẫu-quốc », chớ sao lại hỏi vơ vẩn thế !

— Thế mà tôi lại tưởng là nước nào lớn và mạnh hơn nước mình, thì mình gọi là « Mẫu-quốc ».

— Nói như cậu thì hiện trong thế giới ngày nay, biết bao nhiêu nước lớn và mạnh mà mình gọi là «Mẫu quốc» cả thì mình ra dân tộc nhiều mẹ lắm sao ?

— Bác ở trong nhà quê không nghe đó, chính tôi ra các nơi thành phố thấy những đồ gì bên tây chở sang thì họ gọi là đồ « Mẫu quốc » cho đến các báo cũng thường thấy có kẽ viết : « điện-tín bên mẫu-quốc, nghị định bên mẫu-quốc » v. v. Thế không phải người Nam mà nhận nước Pháp làm mẫu quốc sao ?

— Thật có thế à ! thế thì nước Pháp có nhận những kẽ xưng hô như thế làm con không.

— Biết đâu. Nhưng có lẽ tâm mấy người xưng hô như thế lý [illegible] có cái hy vọng đó.

— Kh[illegible] chắc [illegible]ng đâu ! đó chẳng qua một là họ tưởng mẹ là họ lầm [illegible] nước Pháp, hai là để họ ở bên [illegible] nghĩa hai chữ họ không hiểu [illegible] ấy người ta nói « Mẫu quốc », th[illegible] nước Pháp cũng nói càn, chớ [illegible] người ta người ta khôn lắm, [illegible] mà biết những người An[illegible] Pháp ngày nay kêu nước Tàu là mẹ, thì ngày mai nước Nhựt tới đây, cũng kêu bằng mẹ. Người Pháp họ có dốt gì mà nhận những kẻ như vậy làm con đâu... Trò mới đi học, không nên bắt chước những kẽ đó, mà dụng đâu cũng xưng là Mẫu quốc.

— Vâng, xin cảm ơn bác.

Hay chuyện

Rút ở báo Tiếng-dân

Vụ thương khẩu Saigon

Tên họ và chức nghiệp của đồng-bào gởi đơn cho quan Thống-đốc Nam-kỳ và quan Toàn quyền Đông-Dương để phản kháng vụ bán thương khẩu Sàigòn

(Tiếp theo)

Đặng văn Thủy 5 Garcerie Saigon
Nguyễn văn Tuyền id
Đặng ngọc Phan id
Bùi thanh Vân id
Dương văn Mỹ id
Hoàng văn Khôi id
Đặng văn Ty id
Nguyễn đình Đàm id
Dinh Dậu id
Nguyễn văn Liên id
Nguyễn văn Phú 10 Maréchal Joffre Saigon
Lê v Ham 97 rue d'Espagne id
D. v Phương 7 Amiral Page id
Phan đình Nhượng 68 Eyriaud des Vergues id
Lưu nguyên Thức 256 rue Paul Blanchy id
Võ v Hưng 271 Pellerin id
Ng. v Na 36 R Garros id
Lương v Hòa Hương cả Thuận Bình Mytho
Lê văn Gạo Hương chủ id
Ng. tri Hương Hương sư id
Ng. v H[illegible] Hương trưởng id
Bùi v Lược Hương chánh id
Phan công Hầu Hương giáo id
Ng. v Hợi Hương quản id
Lương v Phẩm Hương bộ id
Phan tấn Khoa Hương thân id
Trần v Gạo Xã trưởng id
Bùi v Qui Hương hào id
Ng. v Sáng Phó lục bộ id
Lê v Dần Chánh — id
Ng. v Muôn Hương chủ id
Lê v Thương Propriétaire Bảo an Bentre
Phạm bá Ngư id
Huỳnh văn Quốc id
Trần ngọc Chẩn id
Nguyễn văn Vững id
Lê văn Cấp id
Huỳnh dư Bình id
Trần văn Mao id
Trần ham Chinh id
Bùi văn Vững id
Nguyễn văn Búp id
Nguyễn văn Keo id
Trần văn Khuê id
Phan văn Hạnh id
Trần văn Giai id
Nguyễn công Truyền commercant Pnom Penh
Ng. danh Kham coolie id
Lương - Hoa commerçante id
Nguyễn thị Giỏi học trò id
Đào thị Phúc écollère id
Ng. thị Sửu Couturière id
Ng. v Thi Médecin idigène id
Ng. ngọc Thiệu Tailleur tonkinois id
Trần v Tấn làm ruộng Thu thừa
Nguyễn văn Hiến id
Huỳnh văn Thấy id
Phạm văn Kỳ id
Tô văn Lâu id
Võ văn Quới id
Trần văn Vàng id
Nguyễn văn Quảng id
Nguyễn văn Tý id
Đinh văn Chữ id
Mai van Vĩ id
Nguyễn van Thời id
Nguyễn van Sang id
Hồ van Thoàn id
Trần van Mẫn id
Nguyễn van Hợi id
Phan văn [illegible]ó làm mướn Thủ thừa
Võ van Dương id
Nguyễn van Đây id
Trần van Sáng id
Trần van Nghề id
Trần van Huyên id
Đặng văn Cư điền chủ Thủ thừa
Dinh van Châu buôn bán id

(Còn nữa).

RENAULT

Những thứ xe sáu cylindres

MONASIX

Torpédo, kiểu lịch-sự
4 chỗ ngồi....2.300p.00

VIVASIX

Torpédo, kiểu lịch-sự
5 chỗ ngồi....3.200p.00

Torpédo, kiểu lịch-sự
7 chỗ ngồi....3.300p.00

Société des GARAGES CHARNER

LƯƠNG-MINH-KÝ DƯỢC TỬU

№ 04897

MÔN BÀI SỐ 341 ĐƯỜNG THỦY-BINH, CHOLON.— Gởi mandat xin đề Monsieur LƯƠNG-HONG, patron de la maison LƯƠNG-MINH-KÝ

Sâm nhung kê dược tửu

Rượu thuốc nầy chuyên trị đờn bà chân âm không tồn, xương đau nhức mỏi, kinh nguyệt chẳng đều lại thường ứ trễ, bạch đái, bạch dâm, ho hen đàm suyễn, ăn uống không ngon khí hư huyết nhược lâu chẳng có thai, hoặc tiểu sản hư, đau bụng nhức đầu, mất lòa lưng mỏi, tứ chi bải hoải, dùng rượu nầy thì thấy kinh nguyệt điều hòa, thiệt là một thứ rượu chưởng-tử hạng nhứt vậy. Mỗi ve lớn..1$00 Mỗi ve nhỏ....0.60

Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Bổ thận dược tửu

Phàm đờn ông, đờn bà, lao tâm lao lực quá thì khí huyết suy nhược, tinh thần bải hoải miệng lưỡi khô khan ăn uống không ngon, đường đại tiện không thông, các chứng ấy bởi thận hư mà sanh ra. Nếu uống rượu nầy thì bồi bổ thận ty, còn đờn bà tử-cung bẩn lãnh, lâu năm không có thai dùng rượu nầy thì sẽ bổ huyết mà làm cho ngươn khí tử cung có hư chân tinh vậy, nếu phụ phụ đều dùng thường rượu nầy sẽ mau có thai. Mỗi ve lớn. 1$00. Mỗi ve nhỏ. 0.60

Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Bổ huyết dược tửu

Huyết là quan hệ trong thân thể người ta, con người dầu mạnh dầu yếu cũng bởi huyết mà ra dùng thứ rượu thuốc nầy thì huyết khí trở nên tươi tốt, vô luận nam, phụ, lão, thiếu, huyết kém thì dùng ngay rượu nầy uống thường thì khí huyết hồi nguyên thân thể tráng kiện thiệt là một thứ rượu vô song vậy.

Mỗi ve lớn................ 1$00
Mỗi ve nhỏ............... 0.60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Chưởng tử dược tửu

Nói về đường tử tức tuy bởi thiên mạnh thật, song cũng nhờ có sức người bồi dưỡng thân thể, thì [illegible] dương mới hòa hảo mà sanh ra [illegible] khí huyết đầy đủ, để tiểu trừ bá [illegible] bịnh. Nếu giận trễ mà tinh lãnh khí suy kém mộng my di tinh, [illegible] huyết nhứt đàn, mạng môn hỏa suy [illegible] phòng sự không đủ sức, như thế thì sanh con sao được. Bổn-hiệu [illegible] chế ra thứ rượu nầy dùng nhung [illegible] âm, lộc-nhi các vật quí đặng để [illegible] bổ nguyên khí giúp việc phòng sự [illegible] thiệt là một thứ rượu thuốc vô song vậy.

Mỗi ve lớn .... 1$00
Mỗi ve nhỏ........ 0$60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Trật đả dược tửu

Thứ rượu thuốc bí truyền của bổn đường nầy chuyên trị thương tích té đánh bị thương, *khử phong khử thấp tán phong tán đàm, khoi phù khởi thủng, hoặc tứ chi rủ liệt, sơn phong chướng khí, dùng đã nhiều nghiệm như thần, nếu không bịnh mà dùng thì bải bổ ngươn khí, khỏe mạnh sống lâu.*

Mỗi ve lớn 1$00
Mỗi ve nhỏ 0$60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Sứ quốc công dược tửu

Rượu thuốc nầy chuyên trị [illegible], phong bị chứng phong khí, ngũ tr[illegible]g, tứ chi nhức mỏi, miệng [illegible] ếch mếo, xương đau nói [illegible], bán thân bất toại, phong đàm hạc tất các chứng [illegible] dùng rượu nầy mà [illegible] hiệu ngay.

Mỗi ve lớn 1.$00
Mỗi ve nhỏ 0.$60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Chu-Công bá tuế tửu

Phương rượu thuốc nầy truyền nhà ông Chu-Công đã ba đời thường dùng, ngày nay truyền khắp các nơi ai dùng cũng đều khen là công hiệu, già 1[illegible] mà khí huyết hư nhược đau xương hư mỏi mắt lòa, nước đầu té thì vô lực nằm ngủ mộng di, lòng rượu thuốc nầy hiệu nghiệm rất mau.

Mỗi ve lớn................ 1$00
Mỗi ve nhỏ............... 0.60
Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Vệ sanh tửu

Thứ rượu thuốc nầy chuyên bổ về thận khí suy nhược làm cho tráng dương ích tinh, giúp ích cho phòng-sự thiệt là công hiệu. Nếu khí huyết kém suy, nhứt đầu lòa mắt, mạng môn hỏa nhược, nguyên dương bất cố, làm cho việc phòng sự không bền, nên dùng rượu nầy thì thật là làm điều chung ngọc vậy.

Mỗi ve lớn . . . 1$00
Mỗi ve nhỏ . . . 0.60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Linh chi lộ

Thuốc bổ nầy uống nó bổ khí huyết mạnh gân cốt, thêm não lực, ích thọ sống lâu, làm cho râu tóc đen lại, già trở nên trẻ và nó trị được hết thảy các chứng bịnh hư nhược như là tiên thiên chẳng đủ, bịnh [illegible] kém bổ, âm dương [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Mỗi ngày uống 3 lần [illegible] muộn lớn. — Ve lớn [illegible] [illegible]

Vạn ứng dược tửu

Phương rượu thuốc nầy chuyên trị nam phụ lão ấu bị chứng ban phong, phong thấp, chơn xương gân nhứt, bán thân bất toại, nằm dường không dậy mình nóng, hoặc lạnh bụng đau kết bế, mặt phát thương phong, thất tình thần khuất kết, nguyệt kinh chẳng đều, mình bị thương tích sơn phong chướng khí dùng rất công hiệu, nói không xiết được.

Mỗi ve lớn . . . 1$00
Mỗi ve nhỏ . . . 0.60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

[illegible]uyên niên [illegible]ích thọ tửu

Rượu nầy [illegible] chuyên trị âm dương bất h[illegible] [illegible]ỏa, tửu sắc quá độ thận suy tin[illegible] [illegible]a lạnh dương sự bất cử, sức lực [illegible] hư tổn dùng rượu nầy tức th[illegible] [illegible] âm dương điều hòa, thêm tinh [illegible] bổ thận, phàm đờn ông, đờn [illegible] bà tinh khí hư nhược, tứ chi [illegible] bải hoải dùng rượu nầy thiệt [illegible] là hay lắm, không bịnh dùng [illegible] thường thì được mạnh sức [illegible] mà bá bịnh không dám phạm đến [illegible].

Mỗi ve lớn............. 1$00
Mỗi ve nhỏ............. 0.60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

Phong thấp dược tửu

Thứ rượu thuốc nầy, là một phương rượu thuốc bí truyền của Bổn-hiệu, lại hết sức nghiên cứu trong mười năm nay, chuyên trị các chứng sau nầy mỗi mùa đau xương tứ chi yếu nhược chơn tay bất hoại cử động không được, bán thân bất toại, chơn tê lưng mỏi, phong đau hạc tất, sán cả nhức đầu, thân thể hư nhược, khí huyết kém, suy, thận thủy bất túc. Các chứng bịnh ấy dùng đến thì thấy hiệu nghiệm liền thì, còn ngày thường mà dùng rượu nầy thì bá bịnh không dám phạm đến.

Mỗi ve lớn .... 1$00
Mỗi ve nhỏ 0.60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ.

[illegible] huyết giải độc dược tửu

[illegible] những nơi đô hội lớn thì những [illegible] chơi bời huê nguyệt cũng nhiều, cho nên mới sanh ra các bịnh Huê-liễu. Song, dùng thuốc trị những chứng rửa là hết bịnh đâu thuyết rửa nó chỉ khỏi tạm thời rồi không bao lâu chứng bịnh lại phát ra, đã nhiều vô ích. Nay bổn dược phòng chế ra thứ rượu thuốc hay thanh huyết độc, trừ thấp nhiệt, và trúng truyền nhiễm, chuyên trị hết thảy các chứng bịnh tim la, nội xoài, cù dính, thiên pháo, ung bán, ghẻ lở, bịnh trĩ, vô dàng thũng ung và đờn bà nhũ ung, thật là rất hay thần hiệu.

Ngày uống 3 lần sớm, trưa, tối mỗi lần 2 chung lớn. Ve lớn 2$00. Ve nhỏ 1$00

Rượu thuốc chữa ghiền

Trước 1 giờ tới bữa hút thì uống, hễ mỗi ngày đáng phải hút 1 chỉ thì mỗi lần uống độ 2 chén nhỏ, mà mỗi ngày hút mấy lần thì cũng phải uống mấy lần, phải uống luôn chờ khi nào đặng bổ quảng theo đúng phép như thế thì hễ ghiền nhẹ chỉ nửa tháng kiến hiệu, còn ghiền nặng cũng trong [illegible] bữa thì hết ghiền, khi hết [illegible] lại uống thêm độ 15 ngày nữa thì thấy tuyệt hậu hoạn, mà thân thể trở nên tráng kiện bấy giờ thấy á[illegible] lên còn ghét nữa kia, ấy thật là phương thuốc rất thần hiệu.

Ve lớn... 2$00 — Ve nhỏ... 1$00

Cứu cấp vạn ứng dầu

Dầu nầy của bổn dược-phòng, nghiên-cứu đã lâu, chọn-ròng thuốc tốt, mà tinh chế ra, thiện-trị bá-bịnh đều hay thần-hiệu. Nếu ai mắc-chứng nguy-cấp, thì uống dầu nầy, từ 3 giọt đến 10 giọt (de 3 gouttes à 10) thì tỉnh lại và mạnh như thường. Bằng thấy mửa ra cứ uống như vậy. Còn con-nít thì uống từ 3 tới 4 giọt mà thôi. (de 3 à 4 gouttes). Lại những chứng trúng-phong, trúng-hàng, ỉa-mửa, đau-bụng, sưng phù, và bịnh-kiết, đau-răng, cổ, họng, v. v. ngoài thoa trong uống linh nghiệm như thần.

Mỗi ve giá .... 0$20

Bổ não [illegible]

Thuốc nầy là một [illegible] bổ rất hay phàm những người học [illegible] hay buôn bán, phải dùng não lực nhiều quá mà thường uống thuốc nầy thì nó hay đặng bổ ích chí khí [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Mỗi ngày uống 3 lần, sớm, trưa, tối, mỗi [illegible] muộn lớn.
Ve lớn giá 2$00 — Ve nhỏ 1$00

Hổ cốt mộc qua tửu

Thứ rượu nầy có tài khử phong khử thấp, làm cho tiêu thực, tán tích, nên phong hàn phong thấp chơn tay mỏi mệt, gân cốt nhứt đau, trúng phong trúng đàm, dùng thiệt là hiệu nghiệm.

Mỗi ve lớn .... 1$00
Mỗi ve nhỏ 0.60
Mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 2 ly nhỏ

Le Gérant : NGUYEN-VAN-BA

POINSARD & VEYRET **AROME MAGGI** POINSARD & VEYRET

TIN TRONG NƯỚC

NAM KỲ

SADEC

Việc cử hương chức làng

Có lời nghị của Quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày...., tháng..... 19... dạy dòi mấy người Điền-chủ và thương gia dến dặng cử hương chức làng, mà không biết cử cách làm sao? Đến đó ngồi coi làng cho cử?? Hay là; cộng phép tiến lựa người xứng dáng mà cử.

Về cách cử, có bỏ thăm hay không? hay là là cử miệng ? ? Còn mấy người Điền chủ và người Thương-gia có dặng chọn lựa người xứng dáng mà cử cho làng kỳ tên ? hay là dến đó mà ngồi coi Làng tự do muốn cử ai thì cử ? ? Dân sự và chúng tôi lấy làm trông mong Chánh-phủ chiếu cố mà cho biết mấy đều trên dây.

Còn về phần hương chức làng; Chúng tôi dồng xin Chánh-phủ cho mỗi người được cử ra làm hai năm thì thôi. Như làm việc tử tế công-bình, trọn phận sự với Nhà-nước, mấy người Điền chủ và Thương gia có cử làm nữa mới dặng làm, bằng không tử-tế có hà hiếp Lược hà lạm của dân, và không trọn phận sự với Nhà nước, thì không dặng cử làm nữa. Đó là sự công bình không ai dộng lấn trước ăp chế ai hết, vì Lẽ mấy người không tử tế mà làm lâu thì họ hay ỷ quyền thế mà hiếp dáp dân và lập phe dáng với nhau mà chuyên quyền hà lạm.

Xã-trưởng cũng hai năm mà thôi. Như dân có cử làm nữa mới dộng làm; bằng không cử nữa thì không dặng làm nữa. Chớ không dặng phép giữ năm con dấu mà làm loạn. Vì sự làm lâu là có tư-lợi cho họ mà hại cho dân nhiều lắm.

Bởi vậy chúng tôi dồng cầu xin Chánh-phủ ban ơn mà chiếu cố dến mấy việc nầy.

Điền chủ Lê-quang-Hiền
và Thương gia
Dân-sự ở Caolảnh

Làm mọi không công

— Nè anh, tôi dón nầy cần dùng đứa ở dặng dọn dất ruộng Anh có biết ai giỏi mà ở rẻ rẻ chỉ giùm vài đứa.

— Sướng quá ! anh nầy tham chưa !

Mướn thì muốn người làm cho giỏi mà lại còn ăn rẻ. Thôi thì anh mướn cái tụi làm mướn không công còn ngộ hơn.

— Làm mướn không công làm thế nào ?

— Là ra công làm mọi mà không ăn tiền gạo gì hết.

— Ở dâu lại có thứ người như thế ?

— Bộ anh ở một trăng mới xuống a ! ở dâu lại không có lu ấy.

— Trời ôi ! tôi có dè ở tuế gian lại có thứ người bụng tốt như vậy dâu !

— Anh không thấy ở Cao-lảnh a ! Tại làng Hoà an, có một nhà kia muốn cần dùng một thằng dặng coi sóc sổ sách của tá điền, mà cũng bị cái lu man mướn không công ấy tranh nhau dữ dội lắm mà giây dưa dến nay là hai năm mới chọn dặng một thằng. Có một dứa lựa là chẳng nhưng nó vô ở không công, mà vô ở dặng rồi nó lại còn ăn mừng mới ngộ chớ. Còn làng Mỹ-ngãi kỳ rồi, cũng ai do muốn cần dùng một đứa ở mà dến 12 đứa tranh vào. Không biết bây giờ lả lựa dược thằng nào chưa !

— Tê ra có thiệt bọn ấy sao anh ? Lạ chưa ! Không ăn tiền gạo chi hết, vậy chớ họ ăn cái gì mà dành nhau dữ vậy.

— Bọn đó không có ăn cái gì hết. Khen nó mọi cái là no nó rồi.

— Nếu có bọn đó thì may mắn cho cuộc ruộng nương tôi biết chừng nào. Nếu phải trả tiền thì tôi còn sợ, chớ nếu bắt mừng mà chỉ có khen dộng trư thì cái tài khen lại là cái thiên tư của tôi.

— Vậy thì tốt. Có bọn đó mà không Lả. nó mừng thì uổng. Cái khen của anh có tốn gì dâu.

— Tôi cám ơn anh.

Một người nghe câu chuyện nầy.

Thị-Trường tiêu-tức

GIÁ BẠC

Ngày 7 Mai 1929........ 41 ℓ 85

GIÁ LÚA

Ngày 7 Mai 1929 (kể 100 kilos)

Vinhlong	6. 32
Gocong	6 60
Baixau	6 42
Ballen	6 50
Cambodge, thư trắng	6 40
Cambodge, thư đỏ	5 74

GIÁ GẠO (kể 100 kilos)

Gạo số 1	10, 53
Gạo số 2	10 05
Gạo số 2	9 47

TIN TÀU

Tàu tới

Ở PHÁP SANG

Dupleix 8-5
Lieutenant de la tour 11-5
Sikiang 11-5
Angers 11-5
Cap paradan 11-5

Ở TÀU

Athos 10-5

Ở BẮC VÔ

Azay le Rideau 15-5
Claude chappe 13-5

Tàu chạy

SANG PHÁP

Commandant mages 10-5
Athos II 13-5
Azay le rideau 18-5

TRUNG VÀ BẮC

Dupleix 14-5
Cap padaran 16-5
Lieutenant de la tour 15-5
Claude chappe 16-5

SANG TÀU VÀ NHỰT

Sikiang 14-5
Angers 17-5

Mình tạ lương y

Tên tôi là Áo-bân mang bịnh nội trĩ dã hơn mươi năm, ở trong lỗ dịch có cục, mỗi lần đi thì máu chảy ra nhiều lắm, khi đi rồi ngồi dứng không dược lấy làm khổ sở, kiếm nhiều ông thầy, tốn hết hơn ngàn, mà bịnh không mạnh nay nhờ ông thầy Quảng-Đông tên là Diệp-nhục-Hương ở đường Thủy-Bình Chợlớn số nhà 131 dương tân phát minh mà dều trị. Trước xức trị tại chích thuốc vô lỗ dịch rồi dùng chỉ mà cột cho không cắt không mổ.

Cột rồi đi dứng như thường không dau nhức chi hết. trong 20 ngày thì tôi lành mạnh như thường nên không biết lấy chi dền ơn lời cao bạch nầu ai có mang chứng bịnh trĩ, hoặc có cục hai là nội trĩ lậu có mủ có máu bất kỳ dờn ông hay là dờn bà cũng dều trị dược, như dờn bà thì có người vợ ông dều trị. Đờn bà có thai cũng trị mạnh bịnh hết mới lấy tiền không hề gạt gẫm.

Áo bằng cẩn-khải
Compagnie Française de Tramways de l'Indochine
Binh-tây Cholon.

ÂU CHIC LAGRANDIÈRE
121 Rue Lagrandière Saigon.
Giày thêu kiếm tiếng-cườm và đóng giày dủ kiểu khéo
Giá rẻ......................

CỦA ANNAM LÀM RA

Bổn tiệm chuyên làm vòng bông cườm (*couronne*) và đã xuất-sản được nhiều nên nay có thể tính giá rất hạ bằng phân nửa các nơi khác.
Vậy kính cáo để đồng bang đặng rõ mà mua giùm giúp cho người mình, thì bổn tiệm rất lấy làm thâm tạ.
Giá từ 4. $ 00 sắp lên tới 100 $ 00 giá riêng cho các hội tương-hữu.
Bán sỉ, bán lẻ tại :

LA TORTUE
Phan-thúc-Trác
16 Rue Sabourain — Saigon.

Truyện tàu

Ngô-Việt Xuân-Thu

Mới xuất bản lần dầu. Mua sỉ lẻ do nơi Nhà-in Bảo-Tồn.

23 Đường Filippini.

PHỤ-NỮ TÂN-VĂN
ĐÃ RA ĐỜI

Lời tâm-huyết cùng chị em Đồng-bào

Vì trách-nhậm làm chủ-nhơn báo Phụ-Nữ Tân-Văn, tôi xin kính chào chị em đồng-bào, cùng có dôi lời bày tỏ về chủ-ý của tôi sáng lập ra tờ báo nầy.

Nghĩ vì: *Cây có cội, nước có nguồn*, dân tộc ta sở dĩ không phải là bọn « ăn góc biển ngủ đầu rừng » như dân da đỏ ở bên Nam-Mỹ, cũng là « tối vầy đoàn, sớm rẽ bạn » như dân da đen ở phía Tây Phi, chính là vì chúng ta nhờ được nền nếp từ xưa, cội nguồn vững chắc, suốt bốn ngàn năm đã sống rất vẻ-vang trên cõi đất nầy.

Sự vẻ vang ấy đành là có nhờ đất đai phì nhiêu, lịch-sử tô-điểm, mà nhờ hơn hết là những lề lối cang-thường tốt đẹp, mà ông cha ta đã để lại cho ta.

Sóng văn-minh vật-chất thật là ác-nghiệt, không biết kiêng nể cái nền móng nghiêm trang vững đặt của luân-lý Việt-Nam! Bởi thế mà đã có người than rằng:

« *Văn-minh Đông-Á trôi thâu sạch.*
« *Nầy lúc luân thường đảo ngược ra!* »

Tình thế đã như vậy, chị em ta không lẽ chỉ than dài thở vắn rồi lần lựa bỏ qua, mà chị em ta quyết là phải hội-hiệp nhau, xúm xít nhau trong một cơ quan chung của xã hội, gìn giữ lại chút « hương hỏa » tinh thần của tổ tiên để lại. Hương-hỏa ấy không phải là không đẹp, mà chị em ta đành xem thường! Chị em ta là kẻ tề-gia nội-trợ mà không chăm-nom gìn-giữ thì còn đợi ai bây giờ?

Vì nghĩ thế mà lập ra tờ Phụ-Nữ Tân-Văn.

Một điều rất may, là khi P. N. T. V. thành lập thì được nhiều bác trưởng-huynh và chị em đồng chí trong nước đồng tâm cọng sự, giúp đỡ chúng tôi về việc biên tập trong báo. Bên nữ giới thì có: Bà Đạm Phương nữ sử, bà Cao Ngọc Mỏn, cô Trần Thanh-Nhã, cô Nguyễn thị Hồng Dang, cô Đào Hoa. Bên nam-giới thì có: Ông Lê-Đức (cựu chủ bút Nữ Giới-Chung), ông Đ... -Trinh Nhứt, ông Chương-Dân, ông Nguyễn hảo Đang, đều là đồng nhân trong tòa soạn. Còn về các khoa chuyên môn thì nhờ các đại-gia giúp cho, như mục Pháp Luật có một ông luật-sư.

Mục Vệ Sanh và Y khoa có ông Trần-văn Đôn và ông Nguyễn-tử-Thức.

Mục Tiểu-thuyết có ông Hồ-biểu-Chánh.

Mục Văn-học có ông Tả Phan-Khôi.

Ý tôi định về cách tổ-chức tờ báo như thế nầy, nếu may ra thì sẽ khỏi phụ lòng chư quí dọc-giả, bây giờ tôi xin dâng tờ Phụ-Nữ Tân-Văn làm của chung cho chị em Nam-Việt.

Hỡi ai là nhà « nhả ngọc phun châu », trường văn trận bút ở trong Phụ Nữ Tân-Văn là để dành cho chị em đó!

Ai là nhà nữ-lưu trí thức! diễn-dàn nầy là chung cho các chị em đó!

Thạnh hay suy, hay hay dở, Phụ-Nữ Tân-Văn tất có quan-hệ chung cho danh dự nữ giới nước nhà.

Cổ ngữ có câu: « Xấu là xấu nàng, xấu em xấu chị », vậy xin chị em cố giúp cho Phụ-nữ Tân-văn!

Mấy lời tự trong lòng tỏ ra, xin các bạn đồng chí lượng xét và biểu đồng tình cho, muôn vàn trân trọng!

P. N. T. V. Số 1.

Mme NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
Dẫn thư

PHỤ-NỮ TÂN-VĂN SỐ 1
—: MỤC LỤC :—

1. — Chương trình của bổn báo.
2. — Lời tâm-huyết cùng chị-em đồng bào.
3. — Ý kiến của chúng tôi đối với thời sự.
4. — Phụ-nữ Hướng truyền.
5. — Bài trả lời của ông Trần Trọng-Kim.
6. — Văn học của Phụ nữ Việt Nam.
7. — Văn-Uyển.
8. — Khảo về việc nữ-tử giáo dục của nước Nhựt-bổn.
9. — Việt-Nam Phụ-Nữ liệt truyện.
10. — Gia-Chánh (nói và chỉ việc nấu ăn).
11. — Phụ Nữ vệ sanh.
12. — Ý kiến tự-do (bàn về "Sự Đẹp").
13. — Việc nước trong tuần lễ.
14. — Thơ cho bạn, nói chuyện Thế-giới.
15. — Khoa học thường đàm (nói về kỳ nhựt-thực ngày 9 ... tới đây).
16. — Du ký « Sang Tây ».
17. — Mạnh-Lệ-Quân tái-thế (có hình).
18. — Hài-đàm.
19. — Tiểu-thuyết.
20. — Các cuộc thi : Văn, Thi, Toán, Đố của P.N.T.V. tổ chức có đặt giải thưởng 1 ên một ngàn ... ọc.

PHẦN NHI ĐỒNG :

I. — Luân-Lý : Hai cái tơn đôi tiền.
II. — Yêu nước thì phải học.
III. — Chuyện vui.
IV. — Cuộc chơi giải trí.

Phụ-Nữ Tân-Văn đóng thành tập 36 trương cỡ lớn (0m24×0m31) bìa in màu, giấy thiệt tốt có hình, mỗi tuần lễ xuất bản một tập

GIÁ BÁO

Một năm	6$00
Sáu tháng	3 50
Ba tháng	1 50

Thơ từ, tiền bạc, bài vở xin để cho:

Monsieur NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
Chủ-nhiệm Phụ-Nữ Tân-Văn
N° 42, Rue Catinat Saigon

Vậy ... xin ... lên trước, xin chư quân, nhớ giùm.

SINDEX N°1, RUE LEFÈBVRE SAIGON
(Ở TRÊN LẦU)

BÁN GÓP (Cao thắng)

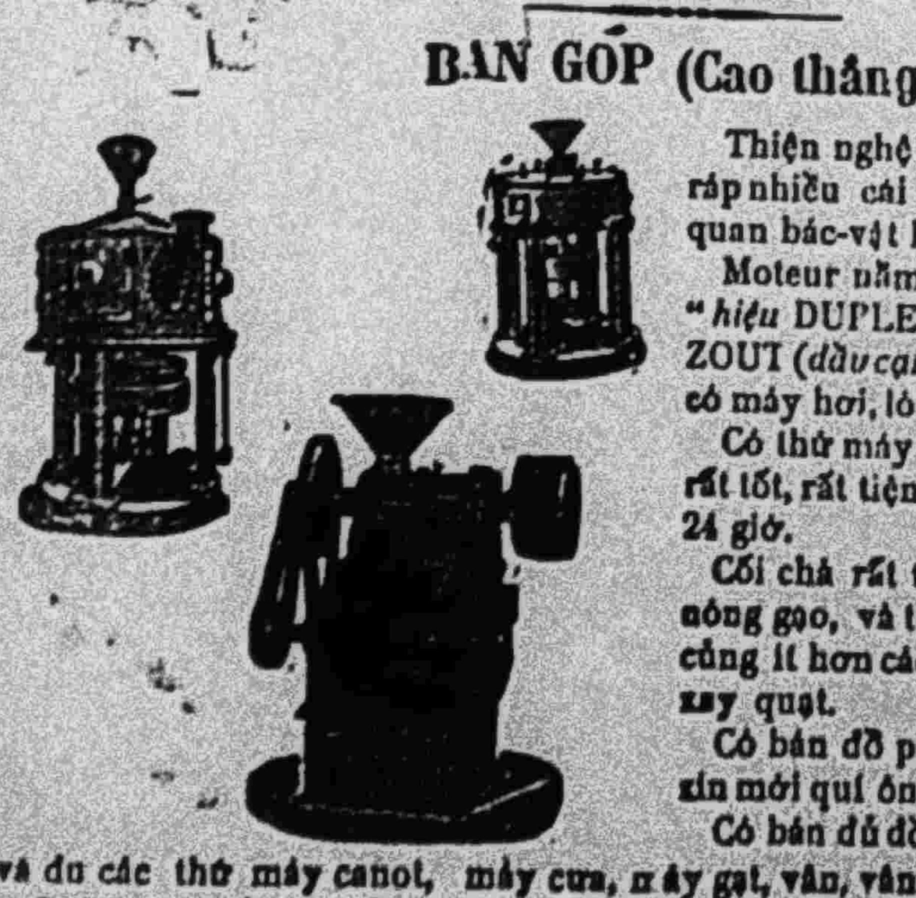

Thiện nghệ về máy xay lúa, bán và ráp nhiều cái rời dủ kiểu lớn nhỏ (có quan bác-vật là người Đức ráp máy)

Moteur nằm và dứng chạy khỏi dốt "*hiệu* DUPLEX" chạy bằng dầu MA-ZOUT (*dầu cạn*) ít hao dầu mỡ, và cũng có máy hơi, lò hơi (*machine à vapeur*).

Có thứ máy gạo chạy bằng cối Cône rất tốt, rất tiện từ 500 giạ sấp lên trong 24 giờ.

Cối chà rất tiện cho quí ông không nóng gạo, và trấu ra riêng, còn sự nát cũng ít hơn các nơi, vì có gắn theo cái xay quạt.

Có bán đồ phụ tùng theo trong máy, xin mời quí ông dến xem có sẵng.

Có bán dủ đồ làm về việc nghề nông và đủ các thứ máy canot, máy cưa, máy gặt, vân, vân.

Quí ông muốn rõ dền chi xin viết thơ cho chúng tôi thì chúng tôi sẵn lòng trả lời lập tức.

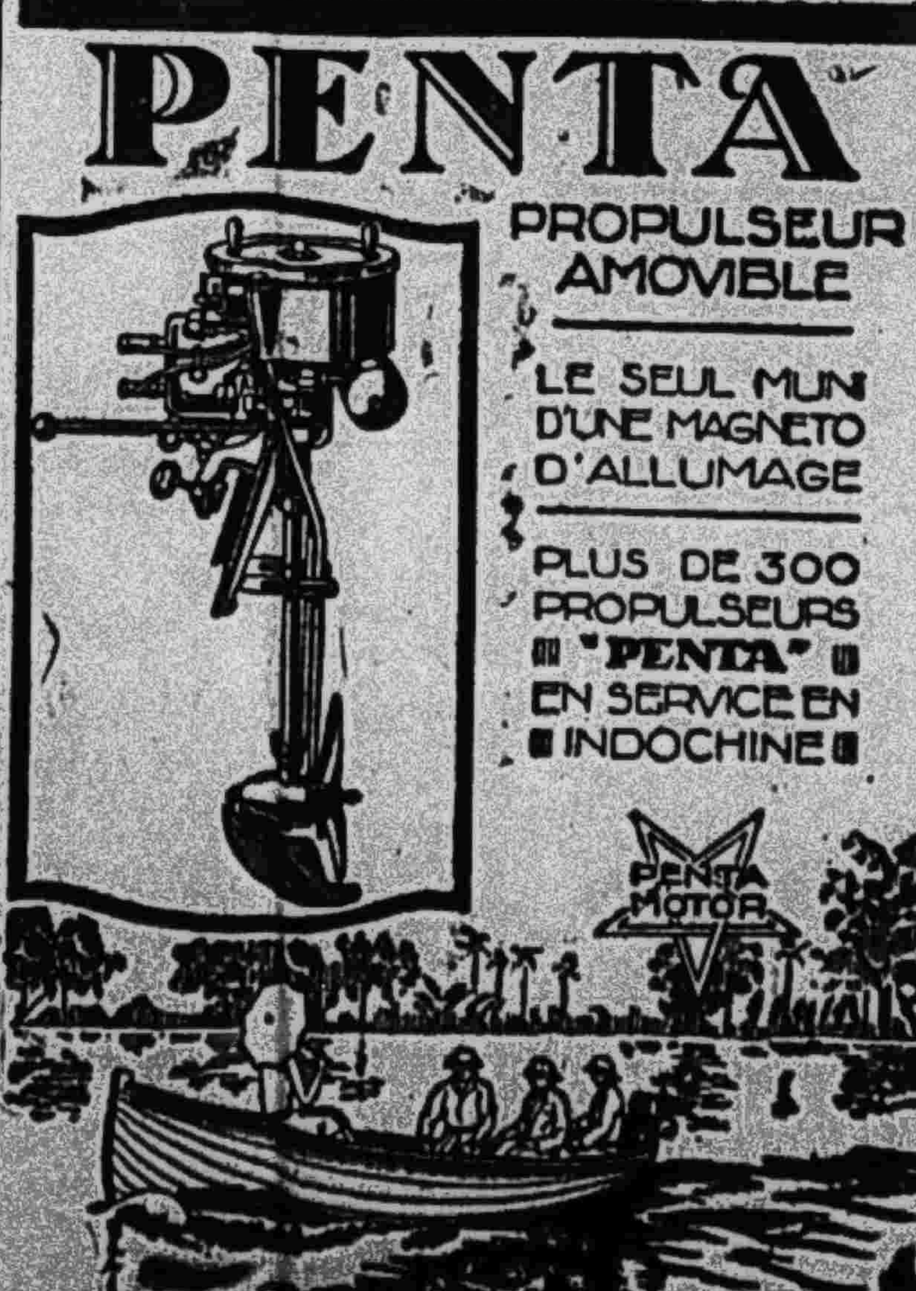

APPAREILS SANITAIRES

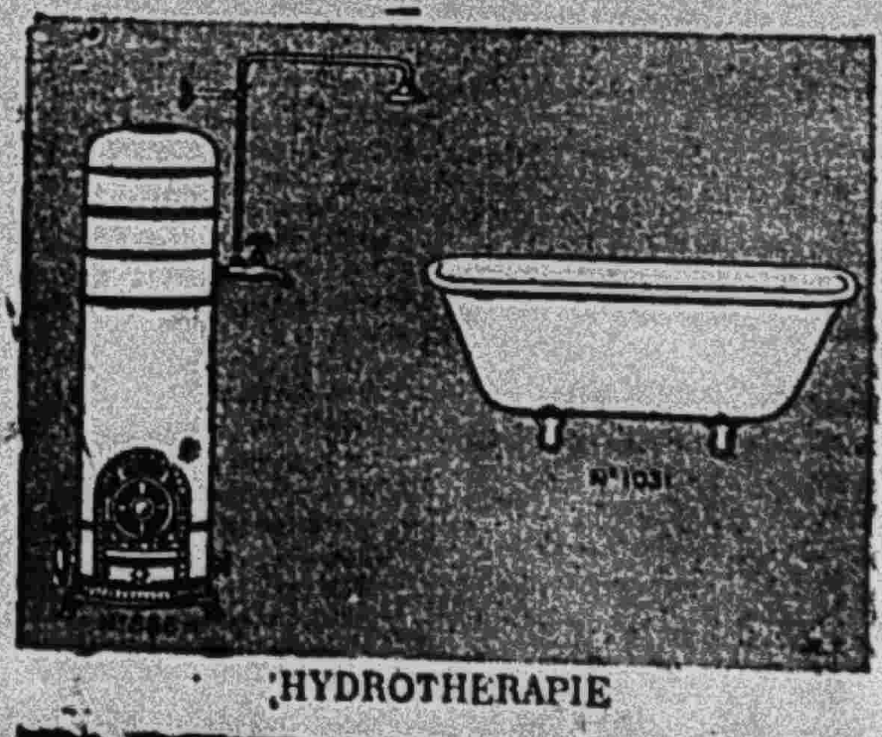

HYDROTHERAPIE

POINSARD & VEYRET

PHÁP HOA NGÂN-HÀNG

Banque Franco-Chinoise

— Hãng bạc công nghệ và Thương-Mãi.

Tư-bổn đóng đã hết ....50.000.000 quan
Vốn của Banque Industrielle de Chine.......50.000.000 quan
số tiền dự trữ......................22.319.000 quan

chánh-chủ bàn trị sự Ông-Griolet, thánh-chủ bàn trị-sự của hãng bạc Paris và Hòa-lang. Ông quản-đốc của chánh-phủ Pháp: De Celles. Tổng quản-lý: ông Carrère.

Đã các chi cuộc ở Paris, Lyon-Marseille — Bắc-Kinh — Thượng-hải — Thiên-Tân — Hương-cảng - - CÁC SỞ ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP.

Hải-phòng — Hanoi — Nam-vang — Vịnh — Đà-nẵn — Qui-nhơn — LẠI CÓ SỞ LÀM VIỆC Ở HUẾ và Thanh-Hóa.

Ở Saigon số chín mé sông Belgique góc Đường Guynemer.

Làm đủ các công cuộc thuộc về Ngân-hàng.

Gởi tiền theo kiểu « thâu xuất tự tiện Compt-courant » mỗi năm lời 3 phân. Gởi bạc Đông-Pháp. Gởi theo tiền Langsa, lời 2 phân rưởi.

Gởi tiền theo tiền cần-kiệm, xin do hãng bạc sẽ định tiền lời riêng.

Gởi tiền về lấy ra phải có kỳ khác, xin hỏi hãng bạc thì biết.

Chịu lãnh đòi tiền về chuyện giấy tờ buôn bán lại có nhận lãnh bán « traite, » giấy mua mandat giây phép gởi tiền các nơi đô thị khác văn văn.

Hãng bạc Pháp-Hoa lại có cho mướn tủ sắc thứ thiệt tốt, thiệt chắc chắn.

Phạm-hạ-Huyên

36 Sabourain — Transitaire — Adresse télég:
Téléphone N° 281 — «Transita Saigon»

Transit en Douane, Transports, Bagages, Expéditions. Dédouanement.

Fournisseur de Plantation: = *Manteaux, Chapeaux, Nattes Vêtements de coolies, Tabac du Tonkin. Poissons secs, etc......*

Làm Đại-lý bán sỉ: — *Hàng Bac, các thứ ghế kiểu Thonet. Vãi mùng, đồ đồng, trà-bông, giầy giếp, giếp dừa và các tạp-hóa Bắc-Kỳ cùng Trung-Kỳ.*

(Hàng hóa thực tốt, giá tính rẻ nhiều, ở xa xin biên thơ thương nghị)

Lời Thành-Thật

Cảm Tạ y khoa Tiên-sanh

Nguyên tôi, có một người con trai, năm nay mười tám tuổi ngoài: Phải chiệu mang cái bịnh ho rất hiểm nghèo; càng ngày càng ốm càng xanh. Thấy tình cảnh của con thê thảm như vậy, đau lòng phụ tử tình thâm, nên tôi tầm khắp phương danh y điều trị, nhưng mà tiền hết tật còn. Bịnh càng ngày càng thêm vì vậy nên tôi rầu buồn lội đi khắp thiền thị, thì may tôi gặp ông Ng-x-Đài, là người quen biết thấy mày, cả hai tay bắc mặt mừng.

Tôi mới tỏ hết tình-cảnh con của tôi ông người nghe qua, lập tức vác tôi đến nhà ông lương-y **Triệu-tánh-Dủ ở đường Jaccaréo số 32 Cholon** tôi tỏ hết trong căng bịnh của tôi cho ông nghe, ông liền cho tôi một cái toa tôi đem về con tôi uống được một thang, thì trong mình khoẻ bớt, tôi liền lập tức vác con tôi lên, nhơn diệp người cháu của tôi cũng mang bịnh, tôi cũng vác lên, uống thuốc của ông được mười ngày, thì cả hai đều hết bịnh.

Nay tôi chẳng biết chi đền ơn ông cho xứng đáng. Mới có mấy lời thành thật trên Báo trương, gọi là ơn đền nghĩa trả.

Nay kính

Trương-Lễ chez Nhơn-hòa-hiệu Chợ-đồng à Gòcông

SÁCH MỚI

1° Gương Ái Quốc: 0$25.
2° Gương Cách Mạng: 0$45.

Ở xa muốn mua lẻ xin gởi thơ cho ông *Nguyễn-tinh-Yên*, Duy-Tân Thư-Xã, số nhà 43 đường d'Ariès Saigon

Muốn mua hết hai quyển thì xin gởi 0$.90 có tính luôn tiền gởi. Muốn mua một quyển Gương Ái Quốc thì gởi 0$ 40 cò; muốn mua một quyển Gương Cách Mạng thì gởi 0$.60 cò.

GIÁ BÁO

Thần-Chung

Một năm.......	12$00
Nửa năm......	7 00
Ba tháng.......	4 00

Mandats xin nhờ đề cho M. Nguyễn-văn-Bá Quản-lý báo Thần-Chung.

Cáo-Bạch

Tôi là YING-COC-TIEC đầu bếp chánh đã giúp việc trên hai mươi năm cho nhà *Hàng Yeng Yeng*, nay vì chuyện riêng nên buộc mình tôi phải tách riêng ra lập một cái nhà Hàng hiệu «VAN-LOK-YUEN» bán cơm tây cùng đồ vật thực cũng tại *đường Pellerin số 12-14* ngang với nhà hàng *Yeng-Yeng*.

Tôi vẫn tự biết bấy lâu Qui-Khách đều yêu thích cách nấu ăn cùng ánh trái của tôi làm, tôi rất thâm cảm thạnh tình, nên nay có mấy lời mời Qui-Khách đến nhà Hàng của tôi mới lập đây thì Qui-khách sẽ đặng hoan nghinh và sẽ đặng vừa lòng hơn nữa.

Nhiều món ăn làm rất đặt biệt thứ nhứ là *CHATEAUBRIAND* chẳng đâu hơn.

Trong việc *quan hôn*, nếu Qui-Khách cần dùng đặt tiệc, chẳng luận xa gần, cũng nhiều ít tôi [illegible] được hết, đồ ăn thượng hạng, bá [illegible] rất huê mỹ quyết [illegible] chẳng cần lợi.

Ngày 30 Avril 1929 đã mở cửa bán hàng.

MỘT DỊP TỐT

Chúng tôi khuyên các qui khách hãy đến viếng ngay tiệm Đức-Thịnh số đường Catinat Saigon

Ở đó có một đôi ngà voi thiệt đẹp thiệt qui, ít khi được trông thấy.

Lại có cả các thứ ống điếu cổ, đồ dùng vào việc thuốc phiện, đồ gỗ, đồ đồng và các thứ đồ xưa cổ.

Xin mời các qui khách đến coi, chắc sẽ được vừa ý lắm.

ĐỨC-THỊNH

81 Rue Catinat — Saigon

Cần dùng

Sở cao-su và việc vận tải ở Saigon cần dùng nhiều chauffeurs xe du-lịch và chauffeurs xe chở đồ nặng. Phải có giấy tờ tốt. — Hỏi tại nhà báo.

ĐOẢN THIÊN TIỂU THUYẾT

Nặng Niềm Bằng Hữu

Long Phủ là chốn thôn quê cùng cốc, vui thú theo nghề đồng bải. Người ở đó cũng nhiều mà nhà thì cất rải rác xa nhau.

Một đêm kia, vào khoảng 12 giờ khuya trời tối như mực, một trận mưa to vừa qua còn hơi rỉ rả, gió thổi nghe kêu vùn vụt. Dựa bờ ruộng, mấy nhánh cây to bị gió thổi mạnh, đưa qua đưa lại cọ nhau nghe kèn kẹt. Ai mà dọn cho thế mấy hề lọt trong cái hoàn cảnh nầy cũng phải rùng mình rởn óc.

Trong giờ nầy, nhà nhà đều an giấc mà sao cách cái nhà tranh kia chừng 300 thước văng vẳng có tiếng người than. Lóng tai nghe, thì thấy than rằng: « Trời đất ôi! tôi đây vẫn biết cái nghề mật thám là một nghề rất nên lợi hại, lắm lúc phải lặn rừng lội suối, phải xuống núi lên non, lắm khi phải vào sanh ra tử, như may thì thân động toàn thân, chẳng may thì thân kia phải bỏ, vậy mà nghĩa kia tôi dầu đành phụ, lòng kia tôi nỡ lìa sao. Bởi vậy, tôi không có chút gì ma nao lòng rủng chí.

Người ấy nói lời đây khóc tấm tức tam tưởi rồi lại than rằng: «Nầy! Trần Kim bạn ôi! vì cứu bạn tôi chẳng gì nguy hiểm vì lòng tôi thương bạn tôi dầu dám ước thâu! Bạn ơi! [illegible] tôi hết sức xông pha, nay tôi mới tìm ra thằng Cống Sách. Tôi quyết bắt nó đặng đem ra chốn pháp đình trước cho nó đền cái tội ngày xưa, sau tôi rửa lấy mối thù của bạn ở nơi chín suối.

Người ấy nói tới đây thì nín khóc rồi lại nói rằng: « Nầy! Cống Sách tao nói thiệt da mày, tao mà bắt không đặng mầy, tao thề chẳng đội trời chung » Nói tới đây, người ấy thò tay vô túi móc ra một cây súng lục liền rồi đứng dậy. Nhìn cây súng một hồi hai hàng nước mắt tuông rơi, rồi lại ngồi xuống, thở ra một cái và than nữa rằng: » « trời ơi! khó cho tôi biết là chừng nào, thằng Cống-Sách thì võ nghệ cao cường, còn phần tôi đây, thân thì yếu đuối nghề bắn súng lục tôi dầu có thạo, nếu có đều chi bất trắc thì tôi mới biết liệu làm sao. Từ nhỏ đến lớn mang mê trong vòng đèn sách quen thói thường xuống ngựa lên xe, chớ có dầu mà gặp cái cảnh như ngày hôm nay. Từ ngày tôi ra trường đến nay, vì cứu bạn nên tôi phải chịu màn trời chiếu đất, cam đành lướt nắng xông sương. Sáu bảy tháng trường, vì theo thằng Cống Sách mà phải bị gió mưa dầu giải. Như ai kia, hễ mất thế nầy còn thế nọ, chỉ ư tôi đây thì vô kế khả thi.

Người ấy nói tới đây rồi nín, nín một lát rồi nói tiếp rằng: « Đêm nay ta phải bắt cho được thằng thù của bạn ta, ta sá gì cái thân ta mà ta quên cả cừu kia hay sao. Trần Kim bạn ôi! vái linh hồn bạn có linh thiêng xin ráng theo phò hộ cho tôi lánh khỏi vòng khổ não, cho tôi vững trí yên tâm mà rửa cái hận kia cho toàn vẹn. Nói rồi người ấy đứng dậy xăm xăm đi riết tới một cái nhà tranh.

Trong cái giờ nầy với cái cảnh săm khuất u tịch nầy, ai mà lắm lời than thở như vậy. Ấy là chàng Lê-chính-Tân là người báo cừu cho người bạn thiết của chàng là Trần-kim-Chi.

Hai chàng thanh niên nầy ở tại Sadéc lúc còn học tại Saigon không khác gì là anh em ruột. Lê-chính-Tân thì học tại trường X......., Trần-kim-Chi thì học tại trường Sư-phạm Saigon.

Đủ bốn năm đèn sách nơi trường Sư-phạm, Trần-kim chi đậu diplôme, Lúc ấy Lê chính-Tân đương học lớp 2e année.

Khi Lê-ch-Tân hay quan trên bổ Trần-kim-Chi đi dạy tại Cầnthơ thì chàng thôi học mà vô làm thơ ký cho một hãng buôn lớn ở tại Saigon. Từ ngày anh em phân rẽ đôi nơi, tính gần 6 tháng mà không một [illegible] lên xuống mà thôi.

Một đêm kia, Lê-ch-Tân đương ngon giấc điệp, bỗng đâu chàng Trần-k-C, mình mặc áo mưa, đầu đội két bước vào, Lê-ch-Tân thấy mặt anh em thì lòng mừng khấp khởi, kéo ghế mời ngồi và cư hàn hỏi những nỗi hàng huyên.

L. C. T. thấy T-k-C. sắc mặt không được vui, bèn hỏi rằng: « Nầy Trần Kim anh ơi! cớ sao anh em gặp một nhau mà coi bộ anh buồn quá vậy, anh có đều chi cũng nên cho tôi biết với.

T-k-C. ngồi lặng thinh một hồi rồi nói rằng: « Tôi có một chuyện kỳ lắm, nay mà tôi về đây nói cho anh biết, đặng ngày sau như có xảy ra đều chi thì xin anh lưu tâm đến giùm.

L. C. T. tánh tình nóng nảy và vẫn một lòng thương T. K, muốn nên mới nghe nói mấy lời bèn vội và hỏi rằng:

— Anh muốn nói chi mà lạ vậy, anh có đều chi mà ngày sau tôi phải lưu tâm đến, đâu? anh hãy tỏ bày cho tôi nghe. Nầy anh! tôi nói thiệt da, dầu việc chi phải thác tôi cũng cam tâm.

— Vậy thì anh nghe tôi nói, trong cái làng mà tôi dạy đó, có một người muốn ..... muốn giết tôi.

— Ai.... ai muốn giết anh, anh nói cho tôi nghe coi, mau mau đi?

— Thủng thẳng tôi nói cho anh nghe, hồi nào tới bây giờ anh có nghe đến cái tên thằng Cống-Sách hay không?

— À! Phải thằng Cống-Sách con của hội-đồng Cống-Sanh phải không?

— Sao anh biết nó?

— Sao lại không biết, thằng đó là một thằng vô loại mà, cái đồ gì đâu con nhà giàu mà lại con hội-đồng mà đánh dàn đánh lủ với quân bạc bài trộm cướp.

— Ừ, phải đa, cho nên ba má nó mất mới có bốn năm nay mà cái gia tài kia gần tiêu sạch.

— Tôi biết thằng đó nhiều lắm, hồi nó còn đi học và bỏ trường luôn, mà nó học võ giỏi lắm. Tại sao nó đòi giết anh, anh nói cho tôi nghe coi?

— Anh cũng biết tánh tình của tôi thì cứng cỏi, không khi nào chịu khuất hạ ai bao giờ. Ở dưới bọ thấy nó có tiền và võ nghệ tinh thông nên ai ai cũng kiêng nó hết, duy có một mình tôi thấy cử chỉ của nó chẳng những không kiêng nó mà còn có ý khi nó nữa. Vì vậy nó kiếm chuyện gặp tôi đặng kích bác tôi luôn, tôi đây thì không nhìn nó, có bao nhiêu đó mà nó đòi giết tôi đặng rửa hờn.

Trần-k-Chi mới vừa nói tới đây, Lê-ch-Tân giận lắm, xô cái ghế ra sau, đứng dậy vỗ tay trên bàn mà nói lớn rằng:

— Ghê cho thằng Cống-Sách dữ a, nó coi luật pháp chẳng ra gì.

Vừa nói tới [illegible] có một người ở ngoài cầm con dao chạy vô nhắm ngay ngực T-k-C mà đâm một cái, rồi T-k-C la rằng: Trời ôi! thằng Cống-Sách ..... kế đó chàng té nằm dưới gạch máu trào ra lai láng.

L-ch-T... thấy vậy bèn đánh cự với người ấy, chẳng dè chàng mới thối lui đụng cái ghế ngã kêu cái rầm.

Lúc đó chàng giựt mình thức dậy thì đã sáng rồi. Chàng mới biết là giấc nam kha, thì mồ hôi tuông ra ướt áo.

Bây giờ chàng đi làm, tính viết thơ cho T-k-C. hay đêm nằm chiêm bao ấy và coi có quả thiệt cùng không. Chàng mới vừa tới cửa hãng thằng planton trao cho chàng một cái giây thép chàng lật đật xé ra coi mà trong bụng hồi hộp. Thiệt quả như vậy, anh chàng cho hay rằng T-k-C. bị người giết tại Cầnthơ và quan trên đương truy tầm hầu bắt phạm nhơn. Chàng coi vừa rồi thì mặt mày biến sắc, mồ hôi tuôn xuống ướt dầm, liền xin phép ra về Sadéc.

Về đến nhà, sự chôn cất T-k-C đã rồi, chàng bèn thuật hết cái điềm chiêm bao cho người nhà nghe ai nấy cũng đều nghi phạm nhơn là Cống-Sách vì người ở tại Cầnthơ nói sau khi T-k-C bị giết thì Cống-Sách đi biệt không thấy về nhà.

L-ch-T. ra mộ T-k-C. tế lễ xong xuôi, và vái hồn bạn theo phò hộ chàng cho bắt đặng phạm nhơn. Chàng lên Saigon xin thôi làm hãng và xin vô sở mật thám đặng đi bắt Cống-Sách mà trả thù.

Từ ngày chàng đi bắt Cống-Sách đến nay tính 5 tháng rồi, chàng vẫn ở dưới Lục tỉnh khi thì chàng vô rừng, khi lên núi, hễ nghe phong phanh đâu thì đi đến đó, chàng gặp lúc cảnh gian truân mà chàng không buồn lòng thối chí. Hoàng thiên bất phụ hảo tâm nhơn khiến cho chàng xuống Bà-rịa và tìm ra Cống Sách dương ở nhà một người làm rẫy tại ấp Long phủ cho nên chàng than cái đêm đó là đêm chàng đi bắt Cống Sách đó.

Ph. Th. Tr

Tiệm trồng răng Annam Hiệu

TẤN-PHÁT

dit

Hồng - hoàng - Lợi

Đường Georges Guynemer, N° 61 (Ngang hông nhà sanh ở Chợ-cũ) Saigon

Kính cùng qui khách, tiệm tôi chuyên nghề trồng răng nguyên hàm, răng trắng, răng đen thứ thiệt tốt hoặc răng hư bịch vàng, việc làm rất kỹ lưởng chắc chắn.

Như qui khách muốn trồng hoặc bịch xin dời gót lại tiệm tôi thời qui khách sẽ đặng vừa lòng.

Chủ nhơn kính cáo.

NHÀ HỌA CHƠN DUNG

Thái-Bình-Dương 264 *Paul Blanchy Tândinh Saigon*
Đỗ-như-Dương *Họa-sĩ.*

Modes	Dimensions	Noir	Sépia	Couleur	Peinture à l'huile
Bán ảnh	0m50x0m60	5,$00	6,$50	8,$50	15,$00
— d —	0,60x0,70	7,00	8,50	10,00	21,00
Nguyên hình	0,50x0,65	10,00	13,00	16,00	30,00
	0,60x0,75	14,00	17,00	20,00	40,00

Tín-Đức Thư-xã

37, Rue Sabourain, Saigon

Sách nên đọc

Muốn thì được 0$15, *Đông phương tây phương*: 0$15, *Chân cuồn*: 0$30, *Hồng-phấn địa ngục* 1$20, *Trưng-tuyết thơ*: 0$3, *Hải vân* 0p.20, *10 năm tù quốc sự*: 0.p20, *Câu chuyện nhựt trình* 0.p20, *Chiêu-anh văn tập*: 0.p6, *Khăn yếm mày râu*: 0.p30. *Vô lạo văn tiếng*: 0.p50, *Tịch tà qui hành*: 0.p80, *Một chữ trinh* 0.p40, *Gương phục quốc*: 0.p6, *Gương cách mạng*: 0.p45, *Nhà [illegible]* 0.p60, *Phấn-hoa mộng tình*: 0.p40, *Tiểu thuyết Kim-Vân-Kiều*: 1.p00, *Minh-châu tuyển* 1.p40, *Phi-tiên-thiên-bảo* 0.p70.

Còn nhiều sách khác. Không gởi lãnh hóa giao ngân. Muốn gởi thêm 0.p20 tiền cước.

Phòng dưỡng bịnh

Của Lương-Y L. VINCENS
14, đường Lagrandière Saigon

— Những người đau đến được nghỉ tại nhà dưỡng bịnh và có người trông coi hết cả các việc, như là cho thuốc, mổ xẻ, đau răng và cả đến những việc sanh đẻ nữa.

Phòng khám bịnh

[illegible] đường Pellerin Saigon, giây số 728.

[illegible] (Từ [illegible] tới 12 giờ [illegible])

QUỐC-TẾ

TIẾT-KIỆM-HỘI

(VẠN-QUỐC TRỮ SÚC HỘI)

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỀ HIỆP VỐN

Tư bổn của hội

65.000 lượng (1/2 đóng rồi)

2.000.000 phật lăng (1/4 đóng rồi

QUẢN LÝ CÕI ĐÔNG-PHÁP

25 đường Guynemer: SAIGON

Téléphone 571

Hồi các vé tiết-kiệm lại. Xổ số lần thứ mười chín.

Ngày 29 Avril 1929; série n° 1420 được ra.

Vé Tiết-Kiệm số 1420, thuộc về série 1420 được hồi lại theo như giá tư bổn mình để mỗi vé

MỘT NGÀN ĐỒNG

Vé ấy của ông Roger Bavarez, bát vật ở tại Phuphong (Annam)

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ ba 28 Mai 1929, 3 giờ chiều tại phòng làm việc của hội, 25 đường Guynemer, Saigon.

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của hội lại tại mấy người Courtiers hay là Agents của hội, hoặc đến phòng văn Quản-lý Đông-Pháp số 25 đường Guynemer, Saigon

Có một cuốn sổ cắt rành nghĩa gởi cho người nào hỏi.

Tiệm bánh tây.

NGUYỄN - VĂN - ĐẢ

19, Avenue Jaccaréo Cholon và 31- 33, rue Sabourain Saigon

Bấy lâu nay đặng quí khách hoan nghinh ấy là lòng thành thật của Bổn hiệu mà cũn nhờ qui khách giúp cho nhà Nam nên tôi đặng vững bền phát đạt

Nay Bổn hiệu lập thêm trong Cholon đường Avenue Jaccaréo số 19 hiệu là:

Pâtisserie et Salon de thé Nguyễn-vă-Đắc bán các thứ bánh tây và bombe glacée các đồ giải lao, đồ điểm tâm, it món đồ mặn tây hoặc là Annam và bao lãnh các tiệc trà hoặc rượu. Làm các thứ bánh cho đám tiệc có bông có chữ điều làm được. Xin qui khách tới mua ít nhiều cũng là ơn lắm lắm.

Chủ nhơn kính thỉnh

Quảng cáo

Lời ngỏ cùng lục châu chư quân tử, nhà in và bán sách của tôi lập ra tại đường d'Ormay số 85 đến nay cũng gần được 30 năm rồi, có bán đủ các thứ thơ, tuồng truyện sách, chẳng thiếu món nào, cũng nhờ ơn chư vị có lòng chiếu cố, cho nên cuộc thương mãi của tôi càng ngày càng thạnh vượng, càng khoản trương ra thêm mãi; thật tôi rất cám ơn chư vị vô cùng.

Hiện nay tôi đã in lại hết các thứ Tiểu-Thuyết Tàu, như là: Tây Hớn, Tam Quốc, Thiết-Đường, Bắc-Tống [illegible]-Nhạc v. v. . . và có đủ hết các thứ Tiểu-Thuyết kim-thời và tuồng Cải-lương đủ thứ. Nếu chư qui ông muốn mua sỉ về và bán lại thì tôi tính giá rất nhẹ hơn các nơi, vì mấy nhà khác phải mua của tôi mà bán lại, xin chư qui ông cố cập.

Nay kính

Jh Nguyễn-văn-Việt Fils Imprimeurs
85 Rue d'Ormay Saigon

Vua thuốc lậu

Xin giới thiệu hiệu thuốc Annam Từ-ngọc-Liên có nhiều thứ trị các bịnh người lớn trẻ con rất hay, mà hay nhứt là thuốc lậu, tìm ra được thiên hạ hoan nghinh lắm, đã tặng cho cái danh là Ông vua thuốc lậu, thuốc đã dễ uống và bịnh bao lâu năm cũng đều mạnh dứt nọc; sanh con mạnh mẽ như thường. *Ở Saigon mua tại 30 rue Roland-Garros*; các nơi cứ viết thơ kể kỳ căng bịnh gởi cho tổng đại-lý là M. Đinh-thành-Song.

à Cầnhum *(poste)*

Muốn xin catalogue xin gởi 2 cắt bạc cò.

DONNET -- SIX

10 mã-lực 6 Máy

Xe mui đứng 6 chỗ ngồi

100 ngàn thước hao 11 lít dầu xăng

Giá 3.000 p.

đủ đồ phụ tùng

Garage JEAN COMTE

34 BOULEVARD NORODOM

SAIGON

Sách của ông NGUYỄN-THANH-KHIẾT

Ông Nguyễn-thanh-Khiết mới xuất bản một cuốn sách rất có ích cho xã hội Annam ; trong sách ấy ông Ng.-thanh-Khiết bày giải nhiều vấn đề rất quan hệ lớn cho quyền lợi chị em Nam-Việt, bàn về sự làm tờ chúc-ngôn, chuyện nợ, tờ tông-chi hương-hỏa, tờ tương-phân, nói về việc vợ chồng dể bỏ, nói việc trưởng tộc, mãi-lại-thục (vente à réméré), người thủ-hộ, người nhỏ tuổi, quyền hương-chức làng về việc tòa-án, hôn-thơ, hôn-thú, khai-sanh, khai-tử, tòa bộ, sở bách-phân, giam-thâu, vân vân.

Tác-giả lấy nhiệt-tâm mà chỉ dẫn đồng-bào chúc ít trong rừng pháp-luật, xin đồng-bào hết sức quang tâm cho cuốn sách thông lưu hết cả miếng thôn thị thành, thì thể nào cũng kết quả các đều trông thấy bớt đau đớn lòng.

Giá mỗi cuốn là . . 1$00

Nếu qui ông, qui bà qui có có gởi mandat mua, xin gởi thêm 0$16 mỗi cuốn, đặng trả tiền cho nhà thơ.

Sách của M. Khiết không có ký tên, sách ấy không ai được bán, và không ai được mua.

Sách của M. Khiết có bán tại chợ Saigon, quán số 11 của cô Nguyễn-thị-Kĩnh, và tại nhà của cô Nguyễn-thị-Kinh, 30 Rue Rolland Garros, Saigon.

HA-THANH NGỌ-BÁO

Xuất bản hằng ngày trên 8.000 tờ.

Rất có giá trị.

Đã vì quốc dân mà phải đình bản, lại mới ra đời.

Mỗi năm 6p.00

Sáu tháng... 3p.50

Mỗi số 0p.02

Ai muốn đọc xin lại tiệm Chân-Thụy là Đại lý cho Ngọ-báo. *Saigon đường Mac-Ma-hon số 108 (sau Khám Lớn Saigon Mua Báo trả tiền trước. — Xin nhớ gởi mandat cho M. Đào-thao) Vỹ chủ tiệm Chân-Thụy.*

Ai-tín

Bổn-báo mới hay tin rằng ông *Nguyễn-đình-Phán* là thân sanh của ông *Nguyễn-đình-Tại*, biện-sự, sở Canh-Nông Gocong đã tạ thế hôm 30 Avril 1929 tại làng Bình Ân, năm nay hưởng thọ đến 84 tuổi. Táng-lễ đã cử-hành bữa 4 mai vừa rồi nhằm ngày 25 tháng ba Annam.

Bổn báo xin có lời chia buồn cùng ông bạn *Nguyễn-đình-Tại* và gia quyến.

B. B.

A LA PENSÉE

50, đường Charner

Ở đây có bán các thứ vành bông đi đám ma. Kiểu bông rất ngộ mà giá lại rất rẻ.

Hỏi tại nhà Mme JUD.

(Bán luôn vừa ngày vừa đêm).

Gánh hát kiêm thời

Tân-Thinh

Sẽ khởi sự hát tại rạp Modern Saigon ngày thứ tư 1er Mai 1929.

Kính thỉnh quí ông và quí bà : Năm nay Bổn ban chúng tôi về trễ là vì chúng tôi có ý nhường cho các gánh khác về diễn cho cô bác xem trước rồi chúng tôi mới về sau đặng hát cho cô bác xem thử mà so sánh đâm công của chúng tôi rất dài công tập luyện và chỉnh đốn lại rất khác lạ hơn xưa nhiều. Sơn-thủy vầy phục chế thêm lạ mới. Đào kép về thêm rất đông đủ và chúng tôi cũng có đặc nhiều tuồng mới để hiến cho cô bác xem, trước mua vui sau giúp cho chúng tôi mau thạnh phát.

Nay kính thỉnh

Chao cây hiệu

« Tiên-Cô » mới ra đời

Chao cây Tiên-Cô của hiệu Tăng-Côn-Hòa đã thí nghiệm ngoài 20 năm mới chế tạo ra, làm rất tinh hảo sạch sẽ, mùi thơm tho ai ngon miệng, đã là một món vật thực rất hạp vệ sanh, xin các ngài ăn chay nên nhớ mua mà dùng thì rất được vừa ý.

Tiệm Tăng-Côn-Hòa ở tại đường Gandot số 103, Cholon.

1• Chao cây hiệu Tiên-Cô là một vật chế tạo rất khéo của hiệu Côn-Hòa ; —2 Chao cây hiệu Tiên-Cô là một món ăn rất hạp, chẳng luận già trẻ ; —3• Chao cây hiệu Tiên-Cô là một món đồ bổ chẳng hàn chẳng ráo ; —4• Chao cây hiệu Tiên-Cô là một món ăn rất dễ tiêu hóa ; —5 Chao cây hiệu Tiên-Cô là một món ăn chay Thượng phẩm ; —6• Chao cây hiệu Tiên-Cô là một món ăn chay thường ngày rất tiện.

Tín-Đức Thư-Xá

Imprimerie-Reliure.

37 rue Sabourain, Saigon.

Une histoire des conspirateurs annamites à Paris par Phan-văn-Trường : 1p20. — Thanh-niên-tu-độc (Trần-hữu-Độ) *1p00 Le manuel du C.E.P. 1p40.—Lan hoa-mộng 0p80.—Truyện Thúy-kiều : 0p40. — Kim - vân - kiều* Nguyễn-văn-Vĩnh *0p35 —Kim-vân-kiều Ngọc-Xuân ; 0p50 — Kim-vân-kiều tiểu-thuyết : 1p00 Bèo-mây-tan-hiệp : 0p60,—Tài-mạng-tương-đố : 0p80,—Sĩ-long bội-ước : 0p20•—Nhơn-tình-ấm lạnh : 2p40. — Tam-thiên-tự — 1p00.— Thanh-gươm-nghĩa-hiệp 0p50.— Giấc-mộng-con : 0p40.— Nam-phong 130 à 135 mỗi quyển 0p60.— Tuyết-hồng-lệ-sử: 0p55. Còn nhiều sách khác, kể không xiết.*

Không gởi contre-remboursement.— Bán sỉ và bán lẻ đủ các sách tây, nam.

Mướn đứa ở

Mướn một đứa ở để sai vặt trong nhà.

Hỏi tại bổn báo.

BA-HIỆP

Galvanoplastie — Lunetterie.

Rue des Marins N° 186 Cholon

Kính cáo

Kính cùng chư quí vị đặng rõ : Bổn hiệu mới lập ở đường Bd. Lacaze số 97 một cái xưởng có rước thợ ở bên Mỹ-quốc qua đặng tạo chế các món đồ xi vàng, xi bạc, xi đồng, xi nickel vân vân . . .

Tiệm chánh ở tại đường Marins số 186 có bán các món đồ xi theo trên đây như là đèn để bàn viết, chén bác về cuộc đãi tiệc, bình bông, khuôn hình, đồ vật để làm kỷ niệm à nhiều món đồ vật dụng trong nhà.

Bổn hiệu cũng có người thiện nghệ coi con mắt và có máy bên Mỹ-quốc để mài kiến vệ sanh cho hiệp nhãn, như là kiến cận thị, viễn thị kiến mát. Lại có bán nhiều món đồ nữ trang như là ngọc thạch, trân châu, ngà.

Vậy có lời kính thỉnh chư quí vị mong quí vị lưu tâm chiếu cố, Bổn hiệu lấy làm cảm ơn lắm. Giá cả tính phải chăng.

Ba-Hiệp *Chủ-nhơn*

Đổi chỗ ở

Chủ hãng Đại-Ích, 383, 385 đường Thủylình Cholon, rao cho qui khách hay rằng đến ngày rằm một tháng năm Langsa (1er Juin 1929) hãng sẽ dời lại đại lộ Tổng - đốc - Phương số hai-mươi-chín.

Xin qui khách lưu ý.

Chủ nhơn cẩn khải

Saigon, le 9 Avril 1929

Kính cùng qui ông đặng rõ ? Tôi có 2 căn phố mới cất thiệt tốt tại đường Chaigneau sau chợ cũ, có đèn khi có nước có cầu tiêu máy, mỗi căn nhà đều có vách thờ ở giữa, tính giá thiệt rẻ dưới đất ba mươi lăm đồng (35$00), trên lầu ba chục đồng (30$00) và tôi mới mở thêm cái Annexe tại đường Paris ole gần bên đường Lagrandière đặng cho qui khách nghỉ cho êm ái thanh tịnh, một căn phòng nguyên một cái nhà cầu tiêu nhà bếp nhà tam.

Hoặc khi nào qui khách đi Saigon ở đường bịnh thời qui khách ơ cho nay chạc đặng tốt lắm. Giá tính rẻ, dưới đất mỗi tháng chín chục đồng 90$00 trên lầu bảy chục đồng (70$00) dưới đất trên lầu cũng giống nhau cũng có đủ đồ, dưới đất ngày và đêm ba đồng rưỡi (3$50 trên lầu ngày và đêm ba đồng 3$...

Nguyễn-Phong-Cảnh
Propriétaire

Rue [illegible] N° [illegible]

Lệ-Công-Hòa

công ty

62 Bd. Tổng-đốc-Phương Cholon

Téléphone N° 425.

Là công-ty của các người thợ bạc Việt-Nam lập ra ; bán đủ món đồ nữ trang theo kim-thời của các người thợ bạc anh tài, xảo thủ chế ra rất đẹp mắt. Công-ty có đủ đồ tạp-hóa (articles de bazar) và giày dép Bắc-kỳ và lại còn thêm những đồ gia-bát xưa, xem qua rất hạp cho qui-vị nào thích đồ cổ-tích.

Bổn Công-ty còn mở rộng phần hùn ; qui vị hãy nghĩ rằng nếu vốn to chừng nào thì lợi to chừng nấy.

Vậy xin ai là thợ bạc Annam, ai là đồng-bào hảo tâm, xin lưu ý.

LỆ-CÔNG-HÒA
công-ty cẩn cáo

RẤT NHIỀU ĐỒ MỸ NGHỆ BẮC

ĐỨC-LỢI

105 109 Rue d'espagne -:- Saigon

(Kế dinh quan Xã-tây)

Bổn tiệm mong ơn qui vị chiếu cố trong ba năm nay nên bổn tiệm được thịnh đạt.

Vậy nên bổn tiệm lúc nào cũng có sẵn 10 bộ ghế Salon kiểu Tây, Annam, canh cải rất khéo rất hạp thời trang, tả chưng theo Salon kiểu rất lạ, tủ thờ, kiếu, tranh liễn, bình phuông chạm rất xảo, tuồng kiểu, bằng trắc và gỗ.

Đồ thau : Lư, chơn đèn đúc toàn thau lọc nước rất tốt kiểu kim thời, bình bông và các món bằng đồng đen khảm tam khí chưng theo Salon rất đẹp.

Đồ thêu màn, tranh, áo gối, nắp bàn, v. v...

Bổn tiệm chỉ mong bán nhiều chớ không mong lời nhiều.

Vậy xin mong tấm lòng hạ cố của qui khách mà cho thương nghiệp của bổn tiệm được bằng người ngoại bang thì bổn tiệm lấy làm cảm ơn qui khách lắm lắm.

Chủ nhơn kính cáo.

PHÙNG-VĂN-LÂM

105-109 Rue d'Espagne -:- Saigon

TIN TRONG NƯỚC

GIADINH

Làng chạy tờ

Tại vì sao mà hương chức làng Thuận-Kiều, tổng Bình thạnh Hạ « Giadinh » chạy tờ tên Nguyễn văn Xướng. Vì hai tiếng hội kín Nguyễn an Ninh nầy nước ra mà dân lương thiện nghe qua đã khiếp sợ, còn những người trúng quyền của chánh phủ thì hay thừa những việc tư thù, mà hại lần chúng dân.

Hôm ngày 17 avril 1929, vì chủ hương thân C. muốn cưỡng bức một người đờn bà bị tên Xướng nói nặng lời, nên bửa đó chủ ra oai đòi bắt công tên Xướng và lại còn hăm tin Xướng có hội kín, còn thị B. thì đâm đơn vô làng thưa vì chủ hương toan đến nhà thị B. mà dở thủ đoạn giả-man.

Chủ hương thân muốn gở nhục, năn nỉ với mấy ông hương kia biểu chạy tờ nói rằng : tên Xướng có lập hội kín chi nửa đó.

Lạ thiệt, nếu quả thiệt tên Xướng có lập hội kín mà làng biết chắc có bằng cớ chi, nếu có bằng cớ thì cứ việc bắt ngay cần chi phải chạy tờ.

Lê-văn-Phận
Quản-trẻ

MYTHO

Một đêm mà bắt hai đám cờ bạc lớn

Đêm 26 rạng 27 Avril 1929, tại làng Phước-thạnh có một sòng bài thiên công rất lớn, lối tám giờ tối thì có hai người cò tây, và tám người mật thám Annam, đến bao nhà thổ chứa. Ông có ra lịnh bắt, mấy người cờ bạc đều rùng rùng chạy, nhờ nhà lá nên cũng có nhiều người thoát khỏi, còn bắt được hiện 13 người trong đấy, lại có ba người hương chức đương niên trong làng : 1• Hương cả Ng.-[illegible] 2• Hương [illegible] Ng.-Ngọc-Thoại, 3• Chánh Hương-quản Trần-văn-Hân và hương chức cựu, thì có Hương-sư Ớ. Hương giáo Nhiên và Tri đình phó xã bộn bàn, lại cũng có tên khách trú Phuộn nữa. Sau khi bắt xong dẫn nội vụ về Mytho.

Lúc đi ngang làng Phú-an-hòa, lại có bắt được thêm một đám cờ bạc nữa, tại nhà khách trú (Nguyên nhà ấy của hương giáo Chơn cho Kén mướn). Trong đây có hương giáo Chơn và mấy người khác nữa, bắt xong rồi có dẫn luôn về Mytho. Hiện nay còn tra xét.

Trong một đêm mà bắt được hai sòng bài lớn. Có lẽ rồi từ rày sắp tới cũng bớt cờ bạc.

C. T.

BIENHOA

Nạn xe lửa

Hồi 4 giờ rưỡi sáng bửa 3 Mai vừa qua, một đầu máy xe lửa ở Saigon chạy lên Bienhoa, đến cầu sông Donnai (Cầu gành) rủi cán 1 chiếc xe hơi camion và 1 cái xe bò nát ngóu, một bà già ngồi xe hơi văng ra chết tối.

Còn nhiều người khác bị bịnh nữa, nhưng không hại đến tánh mạng.

Lỗi tại tên gát cổng phía hữu ngang sông Donnai ngủ gục nên không báo trước. Ai đi xe đêm qua cầu nhớ kêu tên gát cổng cho qua rồi sẽ vào cầu.

Mọi Khó

Hột xoàn ! hột xoàn !

Không đâu có hột-xoàn đủ thứ lớn nhỏ, nước thiệt tốt, bằng hằng của ông J. GIUNTOLI tại đường Catinat.

Người quản-lý là M. Huỳnh văn Thông dit Quế, tiếp rước hẳng hòi, tử tế, và bán giá thiệt rẻ hơn mọi khi.

CANTHO

Chung quanh cuộc tuyển cử hội đồng thành phố.

Ngồi nhà đương suy tính, bổng đâu người bạn của tôi đem tờ Thần-Chung ngày 1/5/29 lại chỉ cho tôi coi nơi cột thứ tư tựa đề trọng người quá vãng nhớ việc tương lai. Công nghiệp của ông Thơm nơi hội đồng thành phố, đọc suốt bài rồi nhớ đến cuộc tuyển cử hội đồng quản hạt ngày 14/4/29.

Từ ngày đắng Lập-hiến tiến đầu ông Trần văn Kha và ông Nguyễn văn Sâm đắc cử hội-đồng quản hạt tới nay chưa thấy làm việc chi gọi là ích nước lợi dân. Cho thấy tờ Thần-Chung tuyên bố rằng ông Thơm trước kia đã xin thành phố nầy bỏ thuế vô lý kia là hai kỳ nhà ai có đám ma, đám kỵ, đám cưới đều phải đóng thuế hết. Mà thật vậy. Từ ngày 1/3/29 thì dân ở Saigon đã tránh khỏi cái nạn thuế trên đó. Ấy là một việc may mắn cho dân ta đã cũng một cái ơn của ông Thơm.

Còn ông Kha và ông Sâm nghĩ sao ? Ở tỉnh Giadinh cái thuế số lý nói con. Như ở làng Tânthạnh tổng Cầngiờ như nhà ai có đám ma, đám kỵ đám cưới phải đóng tiền thuế cho làng 0$40 một ngày.

Hai ông đại biểu cho dân nghĩ sao ? Ước ao sao mấy ông noi theo gương ông Thơm đặng cứu dân nghèo khỏi chịu thuế vô lý ấy.

Vậy xin anh em cử tri ở Saigòng trước khi cầm lá thăm bỏ vô thùng suy cho tận nghĩ cho cùn mà bỏ thăm số Nguyễn-đình-Trị mà đền cái công ơn cho ông Thơm là người xứng đáng thay mặt cho ta.

Trương-Chung
Cần giờ

SADEC

Hai cây viết

Hai cây viết còn nằm trên cái kệ chờ « ông » (?) « công táp » phát lương cho mấy thầy làm việc nhà nước ở Sadéc. Đã bị cùn nên công việc mới trể, đến 2 mai mới có lương tháng avril. Tuy vậy chớ mấy thầy cũng nhờ nó giúp chút công đặng, có lãnh tiền về xây dựng.

Tay chuyền tay, hết người nầy kỳ kẽ người khác. Giây lâu, có một thầy coi bộ « vườn » quá thấy vậy cũng bắt chước mọp cây viết ấy, mà rủi thay ! (tại đi không coi giờ chờ gì !) vừa mới mơi viết « xi-nhê » thì bị « ông công-táp » gõ viết nệm qua bảo rõ : « cây kia, nà lẻ ôi ! tưởng cây viết cùn, dễ làm mọi, qui-bàu chi mà phải cay nay cả, ưy một cách thái-quá như vậy ?

Bất-bình

THANH...

Hội đá bánh tròn

Mới hay tin đích xác rằng : làng Long vĩnh có Mr ; Ngàn tân xả trưởng. và Dơn bậu Mr. Liên cựu giáo viên có tổ chức ra hai hội đá banh tròn, vừa rồi hai hội cùng nhau có đấu chiến, tuy là nơi chốn thôn quê mộ dân, chớ luồng gió thể thao đã tràn ra khắp nơi, ai cũng ham mộ thể thao, nên kéo tới coi đông vầy. Hai hội, tuy chiến tướng chưa đặng lanh lẹ như các hội banh tròn danh tiếng khác, nhưng vì lòng ham muốn thể dục, cho nên đá coi bộ hăng hái lắm.

Vả biết cái thời kỳ ấu - trĩ phải lắm sự khó khăn, nếu M. Ngàn và M. Liê tận tâm trong nền thể dục thì một ngày kia cũng kết cuộc mỹ mãng. Hai làng trên đây nhiều ông điền chủ giàu có lớn, mấy ông cũng nên xuất ra một số tiền gọi rằng giàu lòng hảo nghĩa, có nhiệt thành mà giúp cho anh em thì công của mấy ông chẳng nhỏ vậy.

Diệp-đăng-Bích
Long-Vĩnh

Chích thuốc trừ bịnh

Độ nầy khi trời nóng nực. Bịnh thời khí đã có lãi rãi từ vàm Ngãi-sơn. Nên chi quan Quận và Hương-chức đã yêu cầu quan trên, phải hai thầy điều-dưỡng đến chích thuốc tại vàm và chợ hôm ngày 29-4-29.

Đối với vụ chích thuốc đây, chính tôi mục-kích M. Hương-quản Ng-v-C không những thấy sai « thường xuyên » đi rao từ nhà mà thôi, thầy cũng thân-hành đi khuyên dụ nữa. Song tiếc thay ; phần đông dân làng nầy còn chưa hiểu chích thuốc vậy là có hiệu quả thể nào, nên số người đến chịu chích không được bao nhiêu.

Ước ao quan Quận và Hương chức, có thương dân thì thương cho trót, lại cầu quan trên phải thầy xuống chích lại một lần nửa để cho dân quen chịu chích thuốc, và nếu có đủ 2 mũi thuốc, thì mới có thể ngừa được cái bịnh rất khủng khiếp ấy.

La-kiêm-Huy

Lâm-Ngọc-Thạch

ANNAM TRỒNG RĂNG

Tôi chuyên nghề trồng răng và chữa răng đau đã ngoài mười hai năm ở Saigon khắp lục châu cũng đều biết nghề làm đã tinh mà lại chắt chẳng, vì trước kia tôi đã có làm Mécanicien, nhiều lần cho Docteur dentiste, nên sự khéo léo và bền chắt chẳng thua người Langsa. Nay tôi dời về đường Georges Guynemer số 57 chung với tiệm thợ bạc khách chú, ngan hông sang ý chỗ đất trống ngó qua. Như qui khách có trồng răng hay là sửa răng sẽ đến đó vì đổi chỗ mới nên làm hạ giá thiệt rẻ. Đời thăng đầu theo giá chỗ khác làm 10$ thì tôi bớt còn có 5$00 ; làm rồi có biên giấy bao chắt cho lâu năm, rủi có hư đến làm lại không tính tiền. Qui khách phải nhìn hiệu Lâm-ngọc-Thạch cho kỹ kẻo lầm hiệu khác làm rồi chẳng mấy ngày thì uổng tiền vô ích.

Răng nguyên hàm đen hay là trắng giá 80$ một bộ.

Chủ-nhơn kính cáo

Dịp tốt

Vì đi xa nên bán một cái đờn Piano rất lịch sự hiệu Henri Hertz hãy còn rất tốt. Giá 200p.00.— Hỏi tại hãng Poinsardel Veyrel Saigon.

Mười điều phải nhớ

Trong các độc giả yêu qui, ngài nào cao hứng viết bài gởi cho bổn báo xin nhớ mười điều sau này :

1. Những bài gởi tới, hoặc luận thuyết, hoặc tiểu-thuyết hoặc thời - sự dầu đăng hay không, do ở ý riêng của bổn báo không thể nói rõ được, xin các ngài đừng viết thơ hỏi tại sao không đăng, bổn báo không trả lời.

2• Những bài không đăng, bổn báo không trả lại bổn thảo, ngài nào muốn giữ lại văn-cảo, thì trước khi gởi, hãy chép lấy một bổn khác mà để lại được.

3• Giấy viết một mặt cho tiện sắp chữ. Nếu viết 2 mặt thì dầu bài hay mặc lòng, bổn báo cũng không có thể đăng.

4. Những bài (tiểu thuyết cũng vậy) có ý vì hờn riêng mà công kích người khác, hoặc vì tình riêng mà làm quảng cáo cho người khác, bổn báo không đăng, xin các ngài đừng gởi tới.

Riêng về khoản viết thời sự xin các ngài nhớ những điều sau nay :

5. Bài viết thiệt vắn (chừng nửa trang giấy lớn), tránh bớt những tiếng « Ký giả, . . . » « nhân tôi đi....».

6. Ngày nào, tháng nào xảy ra việc, việc xảy ra tại làng nào, tỉnh nào, hay ở đường nào, chân-thành nào, phải viết cho rành rọt.

7. Việc đã quá một tuần lễ rồi thì đừng viết nữa.

8. Những việc đàn bà ruộng chửi nhau, hoặc mấy ông làng đánh lộn v.v. mà không quan hệ đến nhân mạng, không hại đến luân lý chung của xã hội thì đừng viết.

9. Việc gì có biết chắc đích xác sẽ viết, đừng viết những việc thuộc về mục « nếu tiếng phong văn mà chẳng lắm, thì... »

10. Việc xảy ra thể nào, cứ theo sự thiệt như thế mà viết, đừng thêm lời phê bình.

T. C.

Thuốc Gia Truyền

Thuốc ĐAU-LẬU và GIANG-MAI (TIM-LA) thiệt hay, bất kỳ bệnh nặng hay nhẹ uống thuốc nầy đều hết và không hại đường sanh dục, không mệt nhọc chi hết. Cách dùng thiệt rẻ và không mất công gì hết.

Thuốc Lậu giá.. 0$70 một ve bệnh nhẹ uống 6 ve. nặng 10 ve. Lậu kén thiệt nặng 15 ve thì hết

Thuốc GIANG-MAI (tim la) giá. . . . . 1$50 một ve

Ai mắc bệnh kể trên đây, xin mau viết thơ tôi sẽ gởi đi ngay theo cách lãnh hóa giao ngân.

Nếu ở xa không có nhà thơ thì mua cò gần thơ gởi trả tiền trước cũng đặng và phải thêm tiền gởi riêng.

Có toa dạy cách dùng thuốc rõ ràng cẩn thận.

Trữ bán tại tiệm.
M. LÊ-TIẾN-CHỨC
59 Rue Catinat — Saigon

NOUVEAUTÉS — SPORTS

NGUYỄN-THẨM

56 Rue Vienot 56

SAIGON

BANH TRÒN (FOOTBALL) Ballons các hiệu :	ĐÁNH VỢT (TENNIS) Raquette các hiệu :
«GOALKEEPER» 18 miếng. 18$00 (cuir chromé trắng)	«SPALDING THE KRO BAT».. 33$00
«TUNMER ATA» 12 miếng..16.00	«SPALDING GOLD MEDAL» 24.00
«WILLIAMS» 12 miếng....16.00	«SPALDING AZURA» 23.00
«RANGER SPALDING» 14...15.00	(Mấy thứ raquette nầy cordées từ bên Pháp qua bằng thứ giây «AQUATITE» riêng, có bảo kiết trong 60 ngày không đứt, nếu đứt thì sẽ cordé lại không tính)
«AUDACIEUX» 12 miếng ...12.00 (cuir chromé vàng)	«TUNMER SCIENTIFIC»....[illegible]
«SELECT» 14 miếng 12.00	«TUNMER MATCH SUPER» 18.00
«PIRATE» 12. .... 8.00	«WINDSOR».......[illegible]
«CRISTOR» khâu kiểu mới. Breveté indéformable. 12 miếng 14.00	«MIRA»...........[illegible]

Xin mời qui hội thể thao hãy tới chọn lựa ; ở Lục-Tỉnh sẽ gởi theo cách Contre-remboursement. Qui hội nào có lòng chiếu cố muốn mua sỉ nơi bổn hiệu thì bổn hiệu sẽ xin để một chút tiền remise riêng.

BÒN BON HIỆU « PARE'S » — LA HAYE

Thơm tho ngon lắm.

Nhỏ cùng thích mà già cùng ưa.

Hãng Louis OGLIASTRO & Cie,
Làm Đại-Lý bán trong Đông-Pháp.

(20)

NGHIỆT PHỤ

Phỏng-sự : LƯƠNG-HỒNG

Giúp cho cái sống khuynh thành,
Làm cho đổ quán xiêu đình như chơi !

Lịch-tăng-Bạch mở hộp tủ lấy ra mười bó giấy bạc đưa cho Sở-phi mà rằng :

— Đây nè.

— Được, cám ơn anh, bây giờ nếu chánh Mạc-sinh con của Batích mà có được những giấy má của Tê-môn về sự chế thuốc súng thì anh mới nghĩ sao ?

Lịch-tăng-Bạch nghe nói nhổm ngay người dậy mà hỏi !

— Cái gì vậy ? Nàng nói cái gì vậy ? Nàng lấy gì mà đoán ra như vậy ?

— Chà, chà ! yêu tinh ở đâu chớ ! Lúc nầy coi bộ anh vui sướng dữ ! Lúc nào mà có những người đàn bà trẻ tuổi mà đẹp vì ham tiền của anh mà tới đây, tưởng anh cũng phải có cái bộ tịch ấy.....

Trời ôi ! Sở-phi nàng làm tôi trông quá.....

— Phải đó, anh trông muốn chết liền kia ! Thôi, bây giờ đây thì tôi biết rồi, tôi biết rằng anh chẳng có tình gì với tôi hết ! Trong những lúc anh thề sống thề chết với tôi rằng anh thương tôi, yêu tôi, thì có khi nào thấy anh có cái bộ mặt như vậy đâu ! Ủ, phải đó, cái lòng thù thiệt mới mạnh hơn cái tình vậy.

Lịch-tăng-Bạch không trả lời gì hết. Ngoài cái ý nghi ngờ của Sở-phi ra thì bấy giờ y không còn còn biết gì hết. Nếu thiệt như vậy thì còn gì vui hơn ! nếu trời lại cho có diệp cho để cho y được trả thù vừa có một mình lợi thì vui sướng biết chừng nào.

— Nàng lấy cái gì mà đoán được rằng Tê-môn có ngỏ chuyện riêng mình cho Mạc-sinh ?

— Hai người đi lại nhau thường lắm mà Mạc-sinh là thường được phép ra vào trong phòng thí nghiệm, anh cũng biết đó là một cái đại ân. Tại biết rằng hai người có làm việc chung với nhau mà Tê-môn chỉ lấy một mình Mạc-sinh làm tri cậy. Vả trước mặt tôi Tê-môn cũng đã có nói. Con người ta dầu bí mật đến đâu, điềm đạm đến đâu, trầm tĩnh đến đâu cũng có lúc phải tự mình gỡ bày hết tâm sự. Tê-môn vốn là một người kín đáo dầu cho bản thân của mình mà cũng chưa chắc đã cho biết những chuyện riêng. Nhưng mà những lúc ăn cơm tối rồi tôi lấy điếu thuốc đốt cho y hút và ngỏ ý một cách riêng của tôi thì không biết làm sao y muốn khoe khoang với tôi lắm. Y đã không trễ lại không đẹp thì y chỉ có lấy cái lài mà dịch làm xiêu lòng tôi. Vì thế mà nay y nói một tiếng mai y nói một tiếng góp lựa lại thành ra có ý nghĩa vô cùng.

— Cứ như vậy thì việc nầy chưa thiệt hỏng chớ !

— Ở đời không có việc gì là hỏng hết !

— Vậy thì bây giờ nàng định làm sao ?

— Chừng nào tôi cần phải cho anh biết thì anh sẽ biết !

— Nàng không tin tôi nữa sao ?

— Anh lấy cớ gì mà bắt tôi phải tin anh ? Tôi biết anh lắm rồi ! Anh chỉ giúp tôi, tôi chừng nào anh thấy rằng lợi hơn là chống giúp tôi nữa.....

— Tôi ấy à !

— Phải, anh, song mặc anh, tôi chẳng lo gì, anh phải biết rằng tôi nắm anh trong tay tôi.

— Mà nàng chắc sẽ thành công không ?

— Bao giờ tôi cũng chắc rằng sẽ thành công. Anh thử ngó tôi một chút coi nè !

Sở-phi nghe nói rồi nằm ngã ra trên ghế coi cái thân hình đã mềm mại mà dầu mày, khóe mặt thiệt cũng rất uổng tấm yêu khiến cho Lịch-tăng-Bạch ngó thấy mà phải rùng mình ham muốn. Cái con người ấy ai mà không ham muốn cho được, mà đã ham muốn thì ai mà không chiều theo ý muốn của con người ấy được ! Sở-phi tự biết thế lực của mình lắm ; nàng biết rằng nàng chỉ ra hiệu một cái là bao nhiêu đàn ông đều phải thúc thủ lại hàng mà đem thân làm nô lệ cho nàng. Nàng cũng như những nhà ảo thuật xui người ta chìm đắm trong vòng tình dục rồi đến làm những chuyện điên cuồng, làm những chuyện đê nhục, làm nên những tội ác đầy trời.

Lịch-tăng-Bạch ngó thấy đã như mê mẩn tâm thần nên đáp rằng :

— Phải, tôi vẫn biết, nàng làm chuyện gì bao giờ cũng thành công.

— Anh đừng nói quá làm vậy ! Tôi không phải là người có địch, anh cũng thấy rõ đó chớ. Tê-môn có phải mắc phải tôi đâu !..... Song con người ta làm được tới đâu thì tôi sẽ hết sức mà làm tới đó. Anh hãy tin ở tôi và hãy cứ yên lòng.

Vừa tới đó thì nghe thấy có tiếng xe từ ngoài cửa lớn đi vô ; đó là xe của Lịch-tiểu-thơ đã về đó.

— Đó, con gái tôi đã về đó.

— Hồi nãy thì em nó ở nhà anh sao ?

— Phải, vì nó muốn đi đưa đám xác Tê-môn.

Sở-phi chúm chím cười mà rằng :

— Đó là sự ngẫu nhiên hay là anh sắp đặt như vậy ?

— Chỉ là sự ngẫu nhiên. Nó và con gái của Tê-môn là bạn thân với nhau lại trường bà phước.

— Bây giờ anh biết rõ như vậy mà anh cũng cứ để yên như vậy sao ?

— Không bao giờ tôi làm trái ý con gái tôi.

— Ủ, phải đó, tôi quên đi mất rằng anh là một người cha rất tốt. Anh đối với nhơn loại chỉ còn có đó là tình, song đó hình là cái nhược điểm của anh, anh phải coi chừng cho lắm.

(Còn nữa)

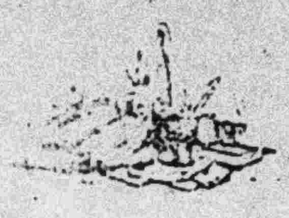

PATHÉ-ORIENT — **MAY HAT BONG**

10 Boulevard Charner
(Trước cửa kho Bạc Nhà nước)
SAIGON

HIỆU

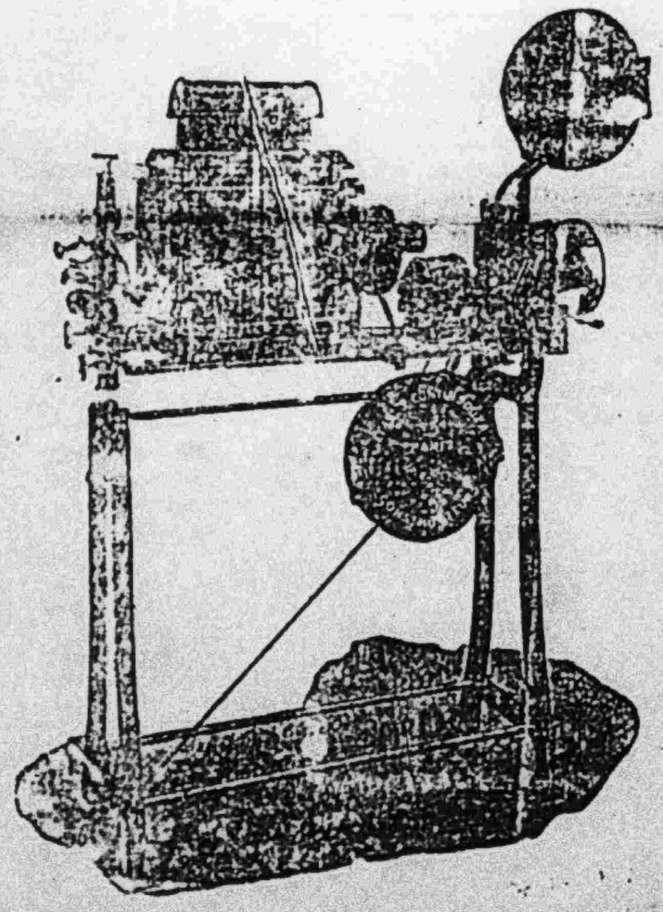

Pathé

Bổn hãng có bán đủ kiểu máy hát bóng. Máy lớn dùng trong nhà hát lớn đem các chạy thành lớn, máy nhỏ động đi hát các chợ nhà quê, máy này rất nhẹ hai người mang nổi.

Bổn hãng có bán đủ đồ phụ tùng, và than hát bóng đủ thứ.

Bổn hãng lại có đủ thứ films hát bóng, rất hay cho mướn, như là : films Trinh-Thám, films Bi Kịch và films diễu đủ thứ.

Mấy bán rất rẻ, films cho mướn giá phải chăng hơn các nơi khác.

Xin lục-châu quí khách chiếu cố.

Hãy hỏi mục-lục và liste des films nơi Bổn hiệu.

Ai muốn dùng vải đã tốt mà lại lâu rách thì nên đến.

Hiệu : VẠN - HOA

CHOLON

ƯỚNG GOÔNG, 38

— Gần nhà máy cưa Thành-Sanh, ở cầu Ba-miệng, đi phía tay mặt —

Giây thép nói số 102

Thì sẽ đặng vừa lòng. Vì bổn-hiệu lập ra đã gần ba mươi năm nay, buôn bán khắp trong Lục tỉnh, ai cũng biết rõ Vạn-hòa đã hết sức lựa chọn, không phải mua chứng kẻo làm đồ giả mạo.

Coi chừng mấy cái nhãn :

1 — 2 con cá kim ngư hai màu 4 — Vạn hoa con gà trắng
2 — 3 con cá kim ngư ba màu 5 — Vạn xuân long xe lửa
3 — 1 con cá kim ngư xanh 6 — Vạn hòa phi thoàn

VẠN-HÒA *CHỦ-NHƠN*

Kính cáo

CHUYÊN VỚI

CHO MAY DÙA NHỎ

1 — ẢNH HÁT BÓNG VÀNG VÀ RẤT ÍT CHUỘT.
2 — TRUYỆN CHÀNG NGUYỄN-HUỲNH-LÂM.
3 — [illegible].

Giá mỗi nhà là 0 $ 01 [illegible]

Muốn giữ gìn con mắt nên đến nhà

Bán kiến MY-KHOUAN

229-231, Rue des Marins — CHOLON
Ngang ga xe lửa giữa Chợlớn

Nói về kiến con mắt thì cũng có thứ tốt thứ hại, nếu muốn cho được đúng tốt thì cần phải có 3 điều nầy : *1. Coi mắt phải đúng, 2. Dùng thứ thiệt tốt, 3. Mang vô cho vừa*

Các ngài ! các ngài mang kiến muốn được như 3 điều ấy xin đến nhà kiến MY-KHOUAN Chợlớn sẽ được vừa ý vậy.

Cây ông chủ xe hơi nên chú ý

CARROSSERIE PEINTURE

Réparation Mécanique

Saigon có một tiệm Nam-hiệp-Thạnh là có phòng kiến rộng, sơn xe hơi thiệt tốt và mau, sửa đủ các thứ máy xe hơi rất cẩn thận, đóng thùng xe rất mau, kiểu rất đẹp.

Mấy muối xe và áo nệm (capotes et housses) có đủ các kiểu thiệt ngộ. Sáng đưa làm chiều lấy xe, không mất công chờ đợi. Charger bình accus, bảo lãnh đủ ampère, dùng được lâu.

Các quí khách ở Lục-châu muốn hỏi công chuyện về xe hơi xin viết thơ thương nghị, bổn hiệu sẽ trả lời liền.

Nam-hiệp-Thạnh
Bùi khải, Directeur
168, Bd. Galliéni — SAIGON
Téléphone n° 178
Đường xe điện khi Cholon

Gia 7$00

Gia 6$00

IẢI HÀNG

ĐẠI-ÍCH

72, đường Tổng-đốc-Phương.
Cholon

Đèn Condé sáng 120 bougies thắp bằng dầu sáng. Gởi theo cách lãnh hóa giao ngân, tiền phí tổn rẻ phân bổn hiệu chịu.

Sữa hiệu con chim NESTLÉ
là tốt hơn hết trong thế giới

Ste des Entreprises de Construction Béton Armé

Phan-văn-Lộc

Travaux Publics, particuliers Installations diverses. — Service spécial pour réparation. Bureau spécial pour Etudes, Plans & Devis.
N° 1, Rue Léon Combe à Saigon

HÙNG-VƯƠNG

Bazar et Coiffeur Tonkinois.
14 Rue Sabourain 14 SAIGON

Bổn tiệm nhơ vì bấy lâu nhờ ơn quí khách có lòng chiếu cố mới được dư giả như vậy không biết lấy chi đền ơn quí khách nên bổn tiệm mới bán rất hạ giá trong mấy ngày gần tết các thứ hàng như là :

Pháo nội-hóa "AN PHONG" của người Annam làm ra, nổ tiếng rất lớn, vặt lan đi như bông đào rất đẹp, pháo dùng, pháo tre, pháo sony, feu bengale, đủ ngũ sắc, xanh, đỏ, trắng, tím vàng coi rất ngộ.

Rượu tây đủ các thứ uống rất thơm và rất bổ ; champagne thượng hạng, cigare hạng nhứt.

Đồ nữ-trang kỷ-kỹ vòng, xuyến, cà rá, bông tai, nút chemises, nút cổ nút, lắc si vàng rất tinh sảo, rất lịch sự mà lại rẻ tiền, thiệt là hợp dụng với thời buổi cạnh tranh. Giầy vớ, chemises, noeuds, régates, pochettes, mouchoirs, dầu thơm, phấn đủ các thứ và các hạng.

Đồ thêu, đồ thêu, khăn trải bàn, mền nỉ, nón VELOURS, BFLÉCHET, SONAT, LINDBERG, rất ngộ rất đẹp. Tableaux, panneaux sơn vẽ kiểu mới rất lối, vân vân...

Nói tóm lại đủ các thứ hàng để qui khách cần dùng với, tết đến bán hạ giá để đền ơn qui khách trong bấy lâu đã chiếu cố xin chớ bỏ qua rất uổng !

Chủ nhơn kính mời.

DẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

46, Bd Tổng-đốc-Phương, Téléphone 19 — Cholon

Huyết-trung-bửu (thuốc bổ huyết thần hiệu) ve lớn giá 2p.00, ve nhỏ 1p.20.

Quang-minh-thủy (thuốc trị bịnh đau con mắt) mỗi ve giá là 0p.20.

Cam tích tán (thuốc sán lãi) mỗi gói giá là 0p.10

MỘT ĐỀU ĐÁNG GHI

Trời lúc nầy nóng nực, trong nhà nếu có ai nóng-lạnh hoặc trẻ nhỏ vàng mình sốt mấy, hãy coi chừng trong mình nếu có ban, cua, trái-gió, trái-mùa, thì dùng thử thuốc nước trị chứng ban cua nhà thuốc THIEN-HÒA-ĐƯỜNG chế ra gọi là "VẠN-ỨNG LINH-NGHIỆM BAN DƯỢC-THỦY" mà cho uống thì thấy hiệu nghiệm tức thì.

Thuốc nầy chế rất kỹ lưỡng dầu không có ban uống cũng vô hại.

Pharmacie Sino-Annamite
THIÊN - HÒA - ĐƯỜNG
N° 208, *Rue des Marins*, Cholon
Chú-nhơn cẩn khải